

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 7° - ΤΕΥΧΟΣ 39° - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007 ΤΙΜΗ: £0.50

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ίδιοκτήτης:
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ
Ὁδός Ἁγίου Ἀνδρέου 306
Τ.Θ. 56091
Λεμεσός - Κύπρος

Τηλέφωνα :
25864340 - 25864351

Υπεύθυνος Ὑλης:
κ. Σταῦρος Ὀλύμπιος

Επιμέλεια Ὑλης:
Ἀρχιμανδρίτης Τύκων Ἀνδρέου

Καλλιτεχνική Ἐπιμέλεια:
Πρεσβ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης

Διόρθωση Κειμένων:
Πρεσβ. Κυριακή Μιχαλίδου
Φιλόλογος, Β.Δ.Α'

Τιμή Φύλλου: £ 0.50

Εικόνα Ἐξωφύλλου:
Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας
μαζί μέ τόν μακαριστό Γέροντα Σω-
φρόνιο στό Ἔσσεξ, 1991.

Εικόνα Ὁμοιοφύλλου:
Ἡ ἀδελφοτίτα τῆς Ἱερᾶς Μητροπό-
λεώς μας. 28/10/2007.

Ἔτος: 7^{ον} - Τεύχος 39^ο
Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2007
Συνδρομή ἐσωτερικοῦ: £ 4 ἔτησίως
Συνδρομή ἐξωτερικοῦ: £ 5 ἔτησίως
Ἰστοσελίδα: www.imlemesou.org

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

(Μακαριστοῦ Γέροντος Σωφρονίου Σαχάρωφ)

Εὐλογία Κυρίου μενέτω ἐφ' ὑμᾶς εἰς τοὺς
αἰῶνας, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

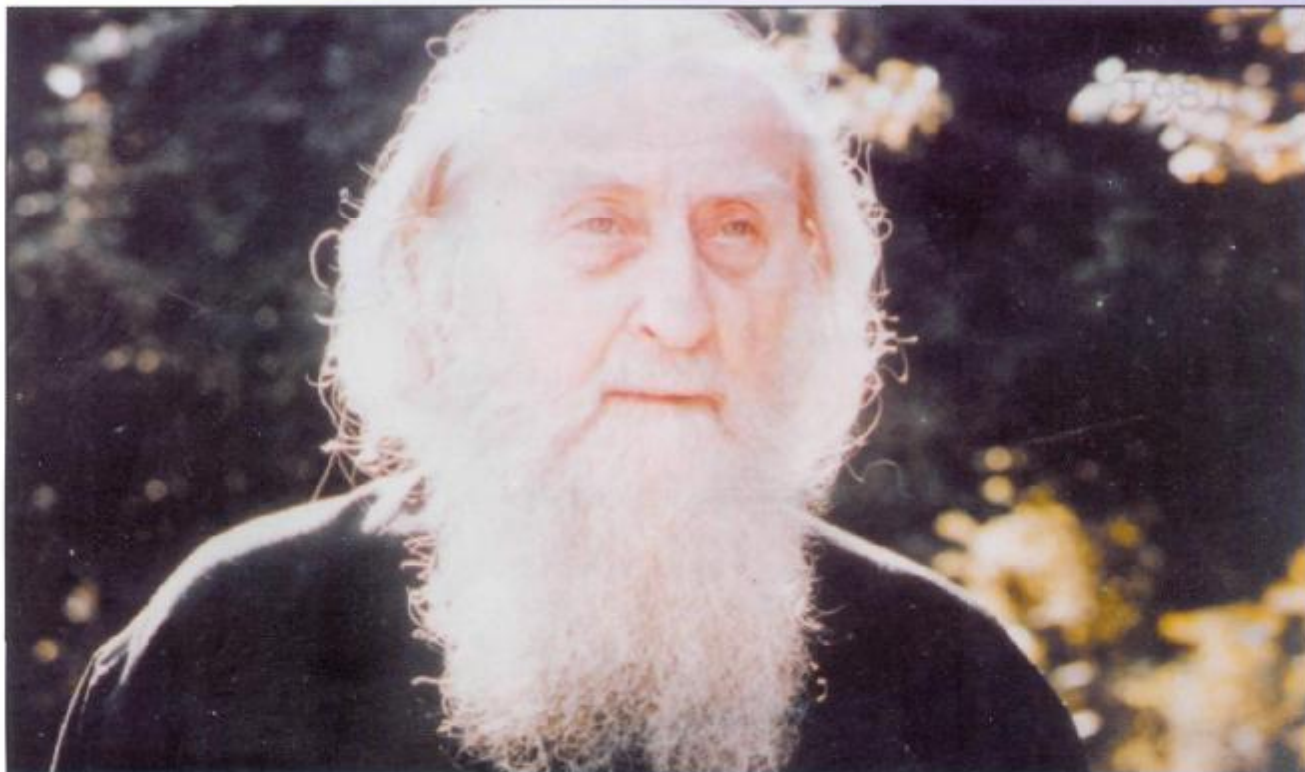
Εὐχαριστῶ πάντας ὑμᾶς, τοὺς προσελθόν-
τας σήμερον, καθ' ἣν ἡμέραν ἐορτάζομεν
τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου καί πολυπαθοῦς
διά τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ Σωφρονί-
ου, τοῦ ἀναδειχθέντος Πατριάρχου Ἱερο-
σολύμων.

Ὀλίγος χρόνος ἔμεινεν εἰς ἐμέ νά ζήσω
μεθ' ὑμῶν. Ἀλλά Ἐκεῖνο τό Πνεῦμα, τό
ὁποῖον συνδέει ἡμᾶς, εἶναι κατά τὴν φύσιν
Αὐτοῦ αἰώνιον Πνεῦμα. Καί εἰς τοῦτο τό
Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό ἐκ τοῦ Πατρός
ἐκπορευόμενον, τό Ὅποῖον ἐφάνέρωσεν
εἰς ἡμᾶς ὁ Υἱός Αὐτοῦ Ἰησοῦς Χριστός,
παραδίδω ὑμᾶς.

11 Μαρτίου 1993

Η ΙΕΡΩΣΥΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΓΕΡΟΝΤΑ ΣΩΦΡΟΝΙΟ

Μητροπολίτου Λεμεσού κ. Ἀθανασίου

Στις 11 Ἰανουαρίου τοῦ 1991, μαζί μέ τόν σεβαστό μου γέροντα Ἰωσήφ Βατοπαιδινό, βρεθήκαμε ἀπό τό Ἅγιον Ὄρος στήν Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου στό ESSEX, μέ μόνο λόγο ἐξόδου μας ἐκ τοῦ Ὄρους καί μετάβασής μας στήν Ἀγγλία, τή συνάντησή μας μέ τόν ἀείμνηστο ὀσιώτατον Γέροντα Σωφρόνιο. Εἶχαμε τήν εὐλογία νά μένομε δύο μέρες κοντά του καί κατ' αὐτές εἶχαμε συναντήσεις τό πρωῖ καί τό ἀπόγευμα, ὅπου ὁ μακάριος Γέροντας μᾶς ἐνέπλησε κυριολεκτικά μέ τόν θεόπνευστο λόγο του.

Ἐγώ ζήτησα κάποια στιγμῆ εὐλογία νά βάλομε τό μαγνητόφωνο στό δωμάτιο τῆς συνάντησης καί, ὄντας τότε νεαρός ἱερομόναχος, παρακάλεσα τόν Γέροντα νά μᾶς πει λίγα λόγια περί ἱερωσύνης καί περί τῆς προετοιμασίας τοῦ ἱερέως γιά τήν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας. Τότε ὁ γέροντας μᾶς εἶπε μεταξύ ἄλλων τά ἑξῆς: «Ὁ ἱερεύς πρέπει νά ἔχει τήν συνείδηση τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀναβαίνοντος εἰς τόν Γολγοθᾶ διά τήν σωτηρίαν ὅλου τοῦ κόσμου. Ἐγώ ἔτσι κατάλαβα τό ἀποτέλεσμα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ζῶντος Χριστοῦ εἰς τόν Ἅγιον Σιλουανό. Ἡ θεωρία αὐτή διήρκεσε ἴσως λιγότερο ἀπό ἓνα δευτερόλεπτο, καί χωρίς νά πει κανένα λόγο ὁ Χριστός, ἐνεφανίσθη εἰς αὐτόν καί τοῦ μετέδωσε τήν ἰδικήν του κατάστασιν, ὁ Χριστός στόν Σιλουανό καί αὐτός ἄρχισεν, ἐνῶ ἦτο πρό ὀλίγου ἀπλοῦς στρατιώτης, ἄρχισε

νά προσεύχεται ὑπέρ ὅλου τοῦ Ἀδάμ ὡς γιά τόν ἑαυτόν του καί ἀπό ἐδῶ ἐγώ κατάλαβα ὅτι δέν ἦτο στήν πλάνη ὅτι εἶδε τόν Χριστό ἀλλά ἦτο ἀληθινή ἡ θεωρία, γιατί ἐγινε αὐτό τό θαῦμα, ὅτι ἀπέκτησε τήν συνείδηση τῆς ἐνότητος τοῦ Ἀδάμ».

Μέ αὐτά τά λίγα λόγια μᾶς ἔδωσε τήν οὐσία τοῦ μυστηρίου τῆς ἱερωσύνης στό πῶς δηλαδή ὁ ἱερεύς πρέπει νά ἀποκτήσει τή συνείδηση τοῦ Χριστοῦ καί νά προσεύχεται ὑπέρ ὅλου τοῦ κόσμου.

Διαβάζοντας κανεῖς τά ἀνεπανάληπτα εἰς βάθος καί νοήματα ἔργα τοῦ ἁγίου Γέροντος βλέπει πῶς τοποθετεῖ τά πράγματα ἐξ ἀρχῆς στή σωστή τους θέση. Ἱερωσύνη ὀρίζεται καί ὑπάρχει ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, διά τῆς Ἐκκλησίας καί ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Χωρίς τήν Ἐκκλησία ἢ ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει ὄχι μόνον ἱερωσύνη ἀληθής ἀλλά οὔτε καν χριστιανισμός. Γράφει περί τούτου στόν Μπάλφουρ: «ἀποτελεῖ βαθιά πεποίθησή μου (καί ὄχι ἀπλή πίστη) ὅτι ὁ χριστιανισμός δέν μπορεῖ νά μὴν εἶναι Ἐκκλησιαστικός, ἂν ἐξετάσωμε προσεκτικά τήν Ἐκκλησία ὡς Σῶμα Χριστοῦ». «Τί εἶναι λοιπόν αὐτό πού μᾶς δίνει ἡ Ἐκκλησία; Τά μυστήρια: τό βάπτισμα, τήν μετάνοια, τήν κοινωνία, τήν Ἱερωσύνη κ.λ.π.». Ὅπως λέγει καί ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας «ἡ Ἐκκλησία ἐν τοῖς μυστηρίοις σι-

μαίνεται» και τό μυστήριο πού ιερουργεί όλα τά άλλα μυστήρια διά τής χάριτος του παναγίου πνεύματος είναι τό μυστήριο και ή χάρις τής ιερωσύνης. Αὐτή λοιπόν ή ιερωσύνη καιά τόν Γέροντα είναι τό δῶρο τής Ἐκκλησίας σπίν ἀνθρώπινη φύση πού μέ αὐτήν ιερουργοῦμε τά ἅγια μυστήρια του Θεοῦ μας.

«Σπίν Ἐκκλησία ἔχω τόν ἐνσαρκωθέντα Θεό μέ τρόπο ὥστε νά τρώμε και νά πίνωμε τόν Θεό, νά ἀναπνέουμε τόν Λόγο του. Μέ τό Ὄνομά Του, τόν Λόγο Του, ή δύναμή Του τελοῦμε τά μυστήρια. Καί τά μυστήρια αὐτά δέν ἀποτελοῦν κάποια ἀπλά μόνο σύμβολα, ἀλλά ἀληθινή πραγματικότητα»

Ἡ σφραγίδα τής νόμιμης και κανονικῆς Ἱερωσύνης είναι ή Ἐκκλησία. Αὐτή κατέχει πίν ἐμπειρία του Χριστοῦ «του ἀναβαίνοντος εἰς τόν Γολγοθᾶν διά τήν σωτηρίαν ὄλου του κόσμου» και ή Ἐκκλησία μας δίδει αὐτόν τόν Χριστόν ὡς πίν μεγαλύτερη ἐμπειρία τής ὑπαρχῆς μας. «Πιστεύω σπίν Χριστό, Πιστεύω σπίν Χριστό. Εἶμαι δεμένος μέ πίν ἀγάπη του Χριστοῦ. Ἐμπιστεύομαι μόνο τόν Χριστό πού γνώρισα σπίν Ἐκκλησία», ἀποφάινεται ἐκ τής ἐμπειρίας του ὁ ἅγιος Γέροντας σπίν Μπάλφουρ. Ἔτσι και τό ἔργο τής ιερωσύνης είναι τό ἔργο τής Ἐκκλησίας, τό ἔργο του Χριστοῦ γιά ή σωτηρία του κόσμου. «Ἡ σωτηρία παρέχεται εἰς τόν κόσμον διά τής λειτουργικῆς ιερουργίας, ἰδιατέρως εἰς ὅσους διφοῦν νά δεχθοῦν τήν εὐλογία του οὐρανόιου Πατρός. Οὐδέν ἰσότιμον ή παρόμοιον ὑπάρχει πρὸς τό ἔργον του Χριστοῦ διά τήν ἀπολύτρωσιν του ἀνθρώπινου γένους. Ἐκεῖνοι δέ, εἰς τούς ὁποίους εἶναι ἐμπιστευμένη ή διακονία τής συσταθείσης ὑπό του Κυρίου Λειτουργίας, βοηθοῦν τούς ἀδελφούς ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν πρὸς τήν ἀθανασίαν.

Ἐν τῇ διακονίᾳ ταύτῃ, ή Ἐκκλησία εὐχεται ἤδη ἐπί δύο χιλιετίας μεριμνώσα, ὡς ὁ Ἄπ. Παῦλος, ὅπως δοθῇ εἰς τούς ἀνθρώπους ή ἀληθῆς ἐπίγνωσις τῶν ἀποκεκαλυμμένων ὑπό του Θεοῦ πραγμάτων, ἵνα δυνηθοῦν οἱ τοὶ «καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις τί τό πλάτος και μήκος και βάθος και ὕψος του ὑπέρ ἡμῶν προαιωνίου σχεδίου του Διμουργοῦ, του ὀρισθέντος πρὸ καταβολῆς κόσμου διά τήν υἰοθεσία ἡμῶν ἐν τῷ ἡγαπημένῳ Αὐτοῦ Υἱῷ». (Ἐφ., γ 14-21, α5). Τέτοιων ἱερῶν και φρικτῶν μυστηρίων μύστις και ιερουργός ὁ ἱερεὺς ὑπάρχων, ὀφείλει πρὶν ἀπό ὄλα νά ἔχει προσφέρει τόν ἑαυτόν του ὀλόκληρον, ψυχῇ τε και σώματι, «θυσίαν εὐάρεστον και ζῶσαν» ἐνώπιον του Θεοῦ. «Ἱερωσύνης καταξιωθεῖς τής θείας και σεβασμίου, σεαυτόν πρότερον κεκρεώστικας ἔχειν τεθυμένον τῷ θανάτῳ τῶν παθῶν και τῶν ἡδονῶν, και οὕτω κατατολμᾶν προσάπτεσθαι τής ζωπρᾶς και φρικώδους θυσίας, εἰ μή βούλει, ὡς ὕλη εὐπρηστος τῷ θείῳ κατακαῖναι πυρί», διδάσκει αἰῶνες πρὶν ὁ ὀσιος Θεογνώστος πρὶν ἱερωσύνης. Γι' αὐτό σπίν πρακτική ζωή γράφει ὁ γέρον «ὁ Χριστιανός ὀφείλει πρωτίστως νά εἶναι ἄσκηπῆς. Ἀκόμη περισσότερο ὁ μοναχός, ὁ ἱερέας. Μίσπσε τόν ἑαυτό σου, ἄρχισε νά κατανοεῖς τόν ἑαυτό σου: ὄχι μόνο μέσα ἀπό τήν ἐγκράτεια τῶν παθῶν, ἀλλά και μέσα ἀπό τήν ἀντίσταση σέ αὐτά, δηλαδή μέ τήν ἐπίθεση ἐναντίον τους και ἀμέσως θά αἰσθανθῆς ἀνακούφιση. Κάποιο φῶς θά ἀνατεῖλῃ σπίν ψυχῇ». Τό μέγα ἔργο τής ιερωσύνης είναι ἀνάγκη νά συνοδεῦεται μέ μεγάλη καθαρότητα. «Οἱ λειτουργοὶ τής Καινῆς Διαθήκης, τής εσφραγισμένης διά του Αἵματος του Χριστοῦ εἶναι ἐλεύθεροι ἐκ του παλαιοῦ καλύμματος και «ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ» (Β Κορ. 3,12-18) προσφέρουν τᾶς ἱκεσίας αὐτῶν ἐνώπιον του προ-

σάπου τοῦ Πατρὸς». Ὁ ἴδιος ὁ μακάριος Γέρον Σωφρόνιος σὲ ἐπιστολή του πρὸς τὸν Μπάλφουρ ἀποκαλύπτει ὅτι στὸν προσωπικὸ καθημερινὸ του ἀγώνα γιὰ νὰ διαφυλάξει τὸν ἑαυτὸ του καθαρὸ ἀπὸ κάθε μολυσμὸ «σαρκὸς καὶ πνεύματος», ἐν καιρῷ σαρκικῶν πειρασμῶν οὐδεμίαν συγκατάβασιν ἐπέτρεπε, καὶ μάλιστα σάν φοβερὸς δήμιος μὴ φειδόμενος οὐδέ καν τῆς ζωῆς του ἐπάλλαιψε κατὰ τῶν ἀκαθάρτων αὐτῶν παθῶν. «Ἐγὼ ὁ ἴδιος», γράφει «μέ πὴν εὐλογίαν τοῦ πνευματικοῦ μου, χτυποῦσα γιὰ μιά περίοδο τὸν ἑαυτὸ μου σὲ κάθε ἐρεθισμὸ μέχρι πού δημιουργοῦνταν αἱματηροὶ μώλωπες, ὥσπου τελικὰ ὁ πόνος φθάνοντας σπὴν καρδιά νὰ σβῆσῃ καὶ νὰ δαμάσῃ τὴν κίνηση τῆς σάρκας ... Μιά φορά παρολίγο νὰ σκοτώσω τὸν ἑαυτὸ μου... Σκληρὸς ὁ λόγος αὐτὸς ἀλλὰ τί νὰ κάνωμε; Καλύτερα ὅπως λέγει ὁ ὁσιος Ἰσαὰκ ὁ Σύρος νὰ πεθάνουμε σπὴν ἀσκησὴ, παρά νὰ παραδοθῶμε στὰ πάθη, νὰ χάσωμε τὴν ἀνθρώπιν εἰκόνα καὶ νὰ προδώσωμε τὸν Χριστό».

Τέτοιας λοιπὸν καθαρότητος ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ ἱερέως, γιὰ νὰ προσφέρει εὐάρεστα στὸν Θεὸ πῆ λογικὴ λατρεία.

Γιὰ τὸν γέροντα Σωφρόνιο ὁ κάθε ἱερέας, ἀκόμη καὶ ὁ ἐρημίτης ἱερέας δὲν εἶναι ἀπλὸς λειτουργὸς τῶν ἁγίων μυστηρίων ἀλλὰ θερμὸς ἱκέτης «ὕπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας», «Ὁ

Ἱεουργὸς τοῦ μυστηρίου τῆς Λειτουργίας ἴσεται ἐν ἀμέσῳ ἐγγύτητι πρὸς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὅστις εἶναι τὸ «πλήρωμα τοῦ Νόμου καὶ τῶν προφητῶν» (Λειτουργία ἁγ. Ἰωάννου Χρυσσοστόμου) καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐγενόμεθα κάτοχοι «ρημάτων ζωῆς αἰωνίου» (Ἰω. 68, Β,8). Ὁμιλώντας ἐκ τῆς πείρας του ὡς ἀγορεύειτο ἐρημίτου ἱερέως μᾶς φανερώνει τὸ μυστήριον τῆς διάβασης ἐκ τῆς προσκαίρου πραγματικότητος εἰς τὴν αἰώνια πραγματικότητα, πού μᾶς προετοιμάζει ἡ Θεία Λειτουργία. Γράφει περὶ αὐτοῦ «Τὸ πλήρωμα αὐτῆς (τῆς Θείας Λειτουργίας) αἰχμαλωτίζει ἡμᾶς ὀλοτελῶς τοσοῦτον, ὥστε, ὅτε ἦμην ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐτέλουν μόνος τὴν Λειτουργίαν, ἔχων μετ' ἐμοῦ μόνον ἓνα μοναχόν - ὅστις ἤρχετο, ἵνα ἀπαντᾷ εἰς τὰς δεήσεις τῶν ἐκτενῶν, ἀναγινώσκῃ τὸν Ἀπόστολον καὶ παρέχῃ τὴν λοιπὴν ἀναγκαίαν συμμετοχὴν, εἰς τόπον λαοῦ- τότε οὔτε ἐγὼ οὔτε ὁ μοναχὸς ἐκεῖνος ἠσθάνθημεν ποτέ ἔλλειψιν τινά. Ἄπας ὁ κόσμος ἦτο ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν. Καὶ ὁ κόσμος καὶ ὁ Κύριος, Ὁ Κύριος καὶ ἡ αἰωνιότης, Ἡ πείρα αὐπὴ τῆς ἐρήμου ἐδίδαξεν ἐμέ νὰ προσεύχωμαι διὰ τῆς ἱερατικῆς προσευκῆς καὶ μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἄνευ τῆς ὁρατῆς αὐτοῦ παρουσίας». Ὁ ἱερεὺς ὡς λειτουργὸς τῶν ἁγίων μυστηρίων καὶ ὡς ποιμὴν τῶν λογικῶν προβάτων τοῦ Χριστοῦ κινεῖται μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο πόλων, ἀφοῦ ἀναπόφευκτα τὸ ἓνα ὀδηγεῖ στὸ ἄλλο.

«Καθίσταται νῦν ἀδύνατον διὰ τὸν ἱερέα, τὸν προσφέροντα πὴν ἀναίμακτον θυσίαν νὰ παραμείνῃ ἐν τοῖς ὁρίοις τῶν κατὰ τόπους μόνον ἀναγκῶν, ἐπιλανθανόμενος πάσης τῆς λοιπῆς ἀνθρωπότητος, τῆς βασανιζομένης ἀπεγνωσμένως ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ ἄδου, τοῦ ἀμοιβαίου μίσους καὶ πανιῶς εἶδους ἐκβιασμῶν». «Ἄλλ' ὁ γευθεὶς πνεύματος Χριστοῦ δέν δύναται νὰ ἀποφύγῃ πὴν συνάντησιν μετὰ τοῦ ὠκεανοῦ τῶν δυστυχιῶν. Οὗτος συμμετέχει εἰς τὴν προσευκὴν τοῦ Κυρίου, ὅστις ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὸ «ὑπόδειγμα» (Ἰωάν. 14 15). Καθὼς οὗτος προσῦχετο ὑπὲρ ὅλου τοῦ κόσμου, οὕτω καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν καὶ νὰ ζῶμεν καὶ νὰ αἰσθανώμεθα (βλ. Φιλ. Β 5). Τοῦτο εἶναι ἰδιαιτέρως ἀναγκαῖον διὰ τὸν ἱερέα, τὸν τελούντα πὴν Θείαν Λειτουργίαν, ἐάν οὗτος ἀγωνίζηται νὰ εἰσέλθῃ πληρέστερον εἰς τὴν καθολικὴν αὐτῆς θεωρίαν». Ὁ ἱερέας, κατὰ τὴ διδασκαλίαν τοῦ ἁγίου Γέροντος, ὀφείλει νὰ γίνῃ, κατὰ τὸ δυνατόν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, ὅμοιος μέ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν μόνον ἀληθινὸν ἀρχιερέα ὅστις προσέφερον ἑαυτὸν ὑπὲρ ὅλου τοῦ Ἀδάμ. «Διὰ τῆς εὐλογίας Αὐτοῦ, (τοῦ Ἀρχιερέως Χριστοῦ), ἡ Θεία Λειτουργία ἀνεπανάληπτος οὖσα, ἐπαναλαμβάνεται εἰς τοὺς αἰῶνας». «Καὶ ἐδόθη εἰς ἡμᾶς ἡ ἐντολή νὰ τελῶμεν πὴν Λειτουργίαν εἰς ἀνάμνησιν Αὐτοῦ (Λουκ. Κβ,19) ἐν τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ. Ὁ Χριστὸς τὸ ἀληθινὸν κέντρον πάσης τῆς κτίσεως - ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τῆς προσοκῆς ἡμῶν».

Μέγας ὁ ἀγὼνας γιὰ τὸν ἱερέα νὰ παρα-

μείνει στο πνεῦμα αὐτό τῆς Θείας Λειτουργίας. Τό «κατ' ἴκνος ἀκολουθεῖν» τόν Χριστό δέν εἶναι καθόλου μικρό πράγμα ἀλλά χρειάζεται γενναία ψυχή, ἰσχυρό φρόνημα καί πίστη ἀκλόνητη, ὥστε νά ἐπακολουθεῖ ὁ ἱερεὺς «τοῖς ἴκνεσιν» τοῦ Κυρίου.

Μετά πόνου ὁ Γέροντας μᾶς ὁμολογεῖ ὅτι «ἡ ψυχή τοῦ ἱερέως ἀναποφεύκτως θά φθάσῃ πολλάκις εἰς ἐξάντηλσιν ἐκ τῆς θεωρίας παντός εἶδους παθημάτων ἀφ' ἑνός, καί ἀδικιῶν καί ἐκβιασμῶν ἀφ' ἑτέρου. Ἄκριβῶς, αἱ ἀνάρμοστοι αὐταὶ πράξεις καί σχεδόν πᾶσαι αἱ κατὰ τό φαινόμενον παράλογοι πράξεις τῶν ἀνθρώπων ἀποτελοῦν ἔνδειξιν τῆς πτώσεως τοῦ κόσμου ἡμῶν. Δι' ἐπιμόνου ἀσκήσεως ὀφείλομεν νά κρατίσωμεν ἀμείωτον τὴν ἔμπνευσιν ἡμῶν διὰ τὴν λειτουργικὴν προσευκὴν ὑπὲρ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Πᾶν πάθος καί πᾶσα κακοήθεια τῆς ἀμαρτίας, εἴτε ἐντός ἡμῶν τῶν ἰδίων, εἴτε ἐντός τῶν ἄλλων ἐκτός ἡμῶν, ἀποτελοῦν τό περιεχόμενον τῆς καθολικῆς ταύτης προσευκῆς. Καθῆκον τοῦ ἱερέως εἶναι ἡ ἀναλλοίωτος ἐν χρόνῳ ἐπανάληψις τῆς θείας πράξεως τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ κόσμου, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς τοῦ Χριστοῦ: «Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν» (Λουκ. Κβ 19). Εἶναι ζῶσα «ἀνάμνησις» ὡς ὁρατὴ παρουσία τῆς ἐν Γεθσημανῇ προσευκῆς καί τοῦ ἐν Γολγοθᾷ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς οἰκουμένης» .

Ἡ ἱερωσύνη εἶναι ἡ χάρις ἡ τελούσα τῆς Θείας Λειτουργίας καί ὁ ἱερεὺς εἶναι ὁ ἄνθρωπος αὐτός ὁ ὁποῖος «καίρων τῇ ψυχῇ καί τρέμων τῇ χειρὶ» ὡς ἄλλος Ἰωάννης Πρόδρομος διακονεῖ τό μέγα ἔργον αὐτῆς, γιατί «ἡ Λειτουργία, ἐν τῇ αἰωνίῳ αὐτῆς πνευματικῇ πραγματικότητι, εἶναι θυσία ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἴδου διὰ τί, συναντώμενοι μετὰ τῆς συνθηλικῆς μάχης τῆς ἀμαρτίας, εἴτε ἐντός, εἴτε ἐκτός ἡμῶν, δέν παύομεν νά παραμένωμεν ἐντός τῆς λειτουργικῆς πράξεως. Ὅταν ἔχωμεν τοιαύτην συνείδησιν περὶ ἱερωσύνης, ἅπαντα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἀποτελεῖ διακονίαν πρὸς σωτηρίαν τοῦ κόσμου. Εἰς τοῦτο συνίσταται ἡ οὐσία τοῦ εἰς ἡμᾶς Θείου δώρου: «τοῦ Βασιλείου Ἱερατεύματος». Ἐξ ὅλων αὐτῶν καταλαβαίνομεν ὅτι ὁ ἱερεὺς εἶναι πράγματι σπὴν «πρώτῃ γραμμῇ τοῦ πυρός» ἀγωνιζόμενος τῇ προσευκῇ καί τῇ θεῖᾳ λατρείᾳ, ὥστε «ὄλοι οἱ ἴσσοι τῆς γῆς νά γνωρίσωσι τόν Κύριον ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ», ὅπως ὁ ἅγιος Σιλουανός προσπύκετο ὑπὲρ ὅλου τοῦ κόσμου. Στό σημεῖο αὐτό, ἅξιο προσοχῆς εἶναι τό γεγονός ὅτι ὁ Θεόφρων Γέροντων Σωφρόνιος δέν διστάζει νά μᾶς μιλήσῃ καί γιά ἕνα θέμα, πού λίγοι πατέρες τῆς Ἐκκλησίας τό ἀγγίζουν, ὡς ἄκρως ἱερώτατον καί κρύφιον τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μᾶς γράφει λοιπόν ὁ Γέροντας ὅτι «εἶναι δυνατόν νά εἶναι τῆς φορεῦς τῆς χάριτος τοῦ «βασιλείου Ἱερατεύματος» (βλ. Α Πέτρου 5 καί 9) καί ὅταν

δέν φέρῃ ἱερατικό ἄξίωμα. Ἡ ἐσωτερικὴ οὐσία τῆς ἱερωσύνης ταύτης ἐγκεῖται εἰς τὴν προσευκὴν ὑπὲρ ὅλου τοῦ κόσμου κατὰ τό ὑπόδειγμα (Ἰω. ιγ,15) τοῦ ἰδίου τοῦ Κυρίου. Δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους τό ὕστατον ἐφικτόν μέτρον εἶναι νά προσευχώμεθα ὑπὲρ ὅλου τοῦ Ἄδάμ, ὡς καί ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἰδίων. Τοιαύτη προσευκὴ ἀποτελεῖ σημεῖον ὅτι ἀποκαθίσταται ἐν ἡμῖν ἐκεῖνη ἡ «εἰκὼν», ἣτις παρεσχέθη ἐξ ἀρχῆς εἰς τόν ἄνθρωπον (Γεν. α, 26). Τά παθήματα τοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἀνάστασις Αὐτοῦ ἐκόμισαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὴν χάριν ταύτην (Λουκ. Κδ,46,49). Πάντες καί ἕκαστος ἐκ τῶν πιστευόντων εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ ἐκλήθησαν νά δεχθοῦν τὴν δωρεάν ταύτην ἐκ τοῦ Δωροδοτοῦ: νά γίνουν «Βασιλεῖον ἱερατεύμα» Δέν ὑπάρχει τίμημα διὰ τὴν εὐλογίαν ταύτην, ἣτις ἀποκτᾶται διὰ μακρᾶς καί ἐμπόνου ἀσκήσεως» .

Ὁ ἱερέας ὡς ποιμένας τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων «ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανεν» ὀφείλει ἐπιμελῶς νά ἐργασθῇ σέ κάθε ἕναν ἄνθρωπον εἰδικά καί ξεχωριστά, γιά νά τόν βοηθήσῃ νά εἰσέλθῃ στὸν κῶρο τῆς εἰρήνης τοῦ Χριστοῦ. Ὅφείλει νά συνεργήσῃ σπὴν ἐσωτερικὴ ἀναγέννησι καί ἐπιμόρφωσι τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅφείλει νά ἐμπνεύσῃ ἀνδρείαν σιτοῦς ὀλιγοψύχους ὡς πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου. Μέ ἕνα λόγο νά συντελέσῃ σπὴν πνευματικὴ μόρφωσι κάθε ἑνός ξεχωριστά καί ὅλων μαζί . Ὁ ἱερέας βιώνει ἕνα μαρτύριο καθότι διὰ τῆς λειτουργικῆς προσευκῆς ὑπὲρ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος ἡ ψυχή του βυθίζεται στὸν ὠκεανὸ τῶν ἀνθρωπίνων παθημάτων .

Σέ τέτοια φοβερὴ διάσπασι καί διελκυστίνδα ζεῖ ὁ ἱερέας ἐπιφορτισμένος με τὴν ποιμαντικὴ εὐθύνη τῶν ἀνθρώπων, ἔστω κι ἂν ἀκόμη δέν εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ ποιμένας. Ἄφ' ἑνός μὲν φέρει καθαρὴ τὴ συνείδησι ὅτι δέν ὠφελεῖται ὁ ἄνθρωπος, «ἐάν κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ»(Μαρκ. 8,36) ἀφ' ἑτέρου δέ ἔχει τὴν ἐντολήν τοῦ Κυρίου: «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος» (Ματθ. 28,19) .

«Ἡ πλέον οὐσιώδης ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου γένους εἶναι ἡ γνώσις τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ»(Ἰω. 17,3), γράφει ὁ Γέρον Σωφρόνιος, καί συνεχίζει «πὼς ὅμως νά ἀνεύρωμεν Αὐτόν; Ἐπομένως εἶναι ἀναγκαῖον, ὅπως ἡ γνώσις τοῦ Θεοῦ παραμείνῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νά μὴ πλανῶνται ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα» . Αὐτόν τόν πολῦτιμο θησαυρὸ ὀφείλει νά διαφυλάξῃ μετὰ πάσης προσοχῆς καί διακρίσεως ὁ ποιμένας-ἱερέας ὥστε νά ὠφελεῖ πραγματικά τοὺς προσερχομένους σ' αὐτόν ἀνθρώπους πού ἀναζητοῦν τόν Θεόν. Οἱ θλίψεις καί οἱ πειρασμοὶ πού προσβάλλουν τόν ἱερέα τὸν ὠφελοῦν κατὰ

δύο τρόπους. Πρώτα κάνουν τόν ἴδιον ἔμπειρο γνώστη τῆς ἀνθρώπινης ἀτέλειαις καί ἀδυναμίας καί δεύτερον διά τῆς ταπεινώσεως καί προσωπικῆς του μετανοίας φανερώνουν σ' αὐτόν τό ἄπειρον ἔλεος καί τήν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ τόσο γιά τόν ἴδιο ὅσο καί γιά ὄλο τόν κόσμο.

Συμβουλεύει περί τούτου ὁ Γέρον τόν τότε ἱερέα Μπάλφουρ πού ἐδοκιμάζετο ἀπό πολλούς πειρασμούς: «Πιστεύω» τοῦ γράφει «πώς θά εἶναι φρονιμώτερο, ἂν ζητήσουμε ἀπό τόν Κύριο νά σᾶς δώσῃ δυνάμεις καί σύνεση νά ὑπομείνετε τίς θλίψεις καί νά υπερνικήσετε τοὺς πειρασμούς πού σᾶς προσβάλλουν παρά νά σᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπό ὄλα αὐτά. Διότι ἂν ἐσεῖς προσέρχεσθε στό θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ τελείως συντετριμμένοι ἀπό βαριές θλίψεις, προσθέτοντας σέ αὐτές τήν δική σας ἐσωτερική συντριβή καί μετάνοια, χωρίς νά λυπᾶστε τόν ἑαυτό σας, τότε ἀναμφίβολα θά σᾶς ἐπισκιάσῃ τό θεῖο φῶς. Ἄν ὁμως προσεγγίσετε τό μυστήριον αὐτό παρηγορημένοι ἀπό τοὺς ἀνθρώπους, ἐξασφαλισμένοι ἀπό ὕλικῆς πλευρᾶς, τότε ἡ ψυχὴ σας, γεμάτη ἀπό βιοτική, σαρκική ὑπερηφάνεια, θά εἶναι ἀνίκανη νά προσλάβῃ τόν πλοῦτον τῆς χάριτος. Καί πάλι, ἂν δέν περάσετε τώρα ἢ ἀργότερα -ἀπό σειρά μεγάλων πειρασμῶν, μέ κύματα πού ὑψώνονται ὡς τοὺς οὐρανοὺς καί κατεβαίνουν ὡς τίς ἀβύσσους (ψαλμ. 106,26) ἂν δέν γνωρίσετε πῶς μπορεῖ νά ὑποφέρῃ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν στέκεται στό μεθόριον τῆς αἰώνιας σωτηρίας καί τῆς αἰώνιας ἀπώλειαις, ἂν δέν γευθεῖτε, ἔστω καί ἐν μέρει, τὰ βασανιστήρια τοῦ ἁδῆ, ἂν ἐσεῖς ὡς ποιμένας τῶν προβάτων τοῦ Χριστοῦ, δέν ἀποκτήσετε στήν ψυχὴ σας πείρα γιά ὄλα αὐτά, τότε δέν θά γνωρίσετε ποτέ τήν Θεῖα ἀγάπην. Ἀργότερα, ἔχοντας ὄλα αὐτά τὰ βιώματα καί γνωρίζοντας ἀπό τόν ἴδιο τόν ἑαυτό σας ὡς πού φθάνει ἡ ἀδυναμία τῆς ψυχῆς σας, ἡ πενιχρότητα τῆς ἀνέσεως σας, πόσο ἀδύναμοι εἴμαστε χωρίς τήν βοήθεια τῆς χάριτος... θά ἔχετε καρδιά, πού θά συμπάσχῃ καί δέν θά κατακρίνη κανέναν γιά τίποτα. Μέ μεγάλη ἀγάπην θά ἐπιθυμῆτε τήν σωτηρία κάθε ἀνθρώπου χωρίς προσωποληψία καί θά προσεύχεσθε γιά τόν κόσμον, γιά ὄλον τόν Ἄδამ. Ὅποιος καί ἂν προσφύγῃ σέ σᾶς κατόπιν θά τόν δέξεσθε μέ ἀνοικτὴ ψυχὴ, μέ καρδιά γεμάτη ἀγάπην καί συμπόνια. Τότε θά εἰσθε σέ θέση νά σώσετε ἀνθρώπους, νά κάνετε θαύματα ἀνασταίνοντας νεκρὲς ἀνθρώπινες ψυχές στήν αἰώνια ζωή. Γιὰ νά ἐκπληρώσῃ κάποιος τόν νόμον τοῦ Χριστοῦ, ἰδιαίτερα ὁ ποιμένας, εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀποκτήσῃ τήν ἀγάπην αὐτή».

Τό ἔργο τοῦ ἱερέως ποιμένος- εἶναι ἄκρως σοβαρό καί συνάμα φοβερό, γιατί προσέρχονται σέ αὐτόν οἱ ἄνθρωποι ἀναμένοντας νά ἀκούσουν ἀπό αὐτόν καθαρά τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Κατά τήν ἐποχή μας, ἐποχὴ μαζικῆς ἀποστασίας ἀπό τόν Χριστιανισμό, ἡ ἱερατικὴ διακονία γίνεται συνέχεια δυσκολότερη δια-

πιστώνει ὁ ἅγιος Γέροντας. Ὁ ἱερέας-πνευματικός-ποιμὴν- κατά τόν ἀγῶνα του γιά νά ἀναγάγῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπό τόν ἁδῆ, τόν ὁποῖον ἐδημοῦργησαν μέ τὰ ἀνηφακὰ πάθη τους, ἀδιάλειπτα παλαίει μέ τόν ἴδιο τόν θάνατον πού ἐπληξε αὐτοὺς τοὺς ἰδίους.

Δέν εἶναι ἀσύνηθες τό φαινόμενο οἱ ἄνθρωποι νά θλίβουν τοὺς ἱερεῖς, νά τοὺς κατηγοροῦν, νά τοὺς ἐξουθενώνουν καί νά δυσχεραίνουν τό ἔργο καί τήν παρουσία τοῦ ἱερέα ἀνάμεσά τους.

Μαζί μέ ὄλα αὐτά διαπιστώνει ὁ Γέροντας πῶς «καθίσταται ἐμφανὴς καί μιὰ ἄλλη πτυχὴ τῆς διακονίας ἡμῶν. Πρὸς τόν ἱερέα συμπεριφέρονται οἱ ἄνθρωποι, ὡς καί πρὸς τόν Θεόν. Ἀπορρίπτουν αὐτόν μετά τρομερᾶς εὐκολίας ὡς τι τό ἄχρηστον, μετά βεβαιότητος ὅτι, εὐθύς ὡς θά ἔχουν τήν ἀνάγκην αὐτοῦ, θά καλέσουν αὐτόν καί οὗτος δέν θά ἀρνηθῇ νά ἔλθῃ. «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν». Ὅλοι οἱ λόγοι τοῦ Γέροντα Σωφρονίου εἶναι βγαλμένοι μέσα ἀπό τὴ μακρὰ πείρα τῆς θεοδιδάκτης διὰ πόνων καί κόπων πολλῶν ζωῆς του. Ἔτσι σπὴ συνέχεια θίγεται ἕνα πάρα πολύ βασικό στοιχεῖον, λεπτό σπὴ διάκρισή του καί στόν χειρισμό του, πού τόσο ὁμως ὄλους μᾶς τραυματίζει, ἰδιαίτερα στίς μέρες μας. Λέγει λοιπόν «οὐδόλως εἶναι ἀπλοῦν εἰς τόν μοναχόν νά βαστάσῃ τόν κόπον τῆς πνευματικῆς πατρότητος. Καί τοῦτο, διότι εἶναι μὲν εὐεργετικὴ εἰς αὐτόν προσωπικῶς ἡ περὶ αὐτοῦ λίαν ἀρνητικὴ γνώμη τῶν ἀνθρώπων. Δεδομένου ὅτι ἡ ἐκ μέρους αὐτῶν κατάκρισις βοηθεῖ αὐτόν νά ταπεινοῦται καί οὕτως ἐκ τῆς ἐμπόνου αὐτοῦ καρδίας νά προσφέρῃ εἰς τόν Θεόν θερμότεραν προσευχὴν... ἐάν ὁμως οὗτος τελῇ τό διακόνημα τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς (ιερέως-ποιμένος) πᾶς ἀρνητικός λόγος περὶ αὐτοῦ ἐμπνέει δυσπιστίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκην καθοδηγήσεως, παρηγορίας καί σπριγμοῦ. Ἡ λύπη αὐτοῦ γίνεται διπλή: λυπεῖται δι' ἑαυτόν, διότι ζῆ ἀναξίως πρὸς τήν κλησιν αὐτοῦ, λυπεῖται καί διὰ τήν ζημίαν, τήν ὁποῖαν ὑφίσταται ὄλη ἡ Ἐκκλησία, ὄλη ἡ ἀνθρωπότης, ὅταν καταστρέφεται τό κύρος τῶν ἱερουργῶν. Ἡ ἀνυπακοή εἰς τόν λόγον τῶν πνευματικῶν πατέρων εἶναι ἰσοδύναμος πρὸς τήν ἀπόρριψιν τοῦ λόγου τοῦ ἰδίου τοῦ Χριστοῦ. «Ὁ ἀκούων ὑμῶν Ἐμοῦ ἀκούει καί ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς Ἐμέ ἀθετεῖ» (Λουκ. 10,16). Εἶναι ἐξαιρετικὰ σημαντικόν, ὅπως μεταξὺ τῶν ἱερέων καί τῶν Ἐπισκόπων ὑπάρχῃ γνήσιος σεβασμὸς καί ἀμοιβαία ἐκτίμησις, ὅπως αἰρῶνται μεταξὺ αὐτῶν αἱ κατηγορίαι τοῦ ἐνός διὰ τόν ἄλλον, καταπαύῃ ἢ πάλιν διὰ τήν ἐξουσίαν, ὁ φθόνος πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ὑπερέχουν διὰ τῶν χαρισμάτων αὐτῶν. Καί ἐάν εἰσέτι ὑπάρχουν ἀνεπάρκειαι τινές εἰς τόν ἕναν ἢ τόν ἄλλον λειτουργόν τῆς Ἐκκλησίας (καί τίς εἶναι τέλειος ἐκ τῶν ἀνθρώπων;) κἀλλιον εἶναι νά ἐμπνεύσωμεν εἰς τοὺς πιστοὺς

έμπιστοσύνην πρὸς ἐκείνους τοὺς ἱερεῖς, πρὸς τοὺς ὁποίους θὰ ἦτο εὐκολὸν πρακτικῶς νὰ ἀπευθύνωνται ἕνεκα τῶν γεωγραφικῶν συνθηκῶν ἢ ἄλλου τινός λόγου. Αὐτὴ ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν Χριστιανῶν πρὸς τοὺς λειτουργοὺς θὰ ἀποβῆ πηγὴ ἐμπνεύσεως διὰ τοὺς τελευταίους, ὥστε νὰ εἰπουν ἀληθινόν λόγον. Γνωρίζομεν ἐκ τῶν λόγων τοῦ ἰδίου τοῦ Κυρίου ὅτι «ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας» ἐκάθητο ἀνάξια πρόσωπα καὶ ὁμοῦ ὁ Χριστὸς προέτρεπε τὸν λαόν νὰ ἀκούη τῶν ποιμένων αὐτοῦ, νὰ τηρῆ τὰ ἐντελλόμενα ὑπ' αὐτῶν, μὴ μιμούμενος τὸν τρόπον τῆς ζωῆς ἢ τῶν πράξεων αὐτῶν». Πόσο σύγχρονα, πόσον πραγματικά καὶ πόσον μᾶς πονοῦν ὄντως αὐτοὶ οἱ λόγοι τοῦ μακαρίου Πατρός!

Πολλὰ θὰ μπορούσαμε ἀκόμα νὰ ἀλιεύσωμε ἀπὸ τὸν ὠκεανὸ τῶν θείων νοημάτων τῶν γραφῶν τοῦ ἁγίου Γέροντος, ἀλλὰ ὁ χρόνος τῆς παρουσίας διάλεξης δέν μᾶς τό ἐπιτρέπει. Τελειώνοντας τὸν πτωχὸ τοῦτο λόγο ἀντιγράφω τὴν ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ γέροντος περιγραφή τῆς θεόθεν ἐμπειρίας του, γιὰ νὰ καταλάβομε ἀπὸ ποῦ ἔγραψε καὶ πῶς μίλησε ὁ ἀοίδιμος αὐτὸς μύστης τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Λέγει λοιπὸν ὁ Γέρον: «... συνέβη εἰς ἐμέ (γεγονός) κατὰ τὴν ἐπίκλησιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἠναγκάσθην νὰ διακόψω τὴν ἐπίκλησιν τοῦ ὀνόματος: Ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ἦτο καθ' ὑπερβολὴν ἰσχυρά. Ἡ ψυχὴ ἄνευ λόγων, ἄνευ σκέψεων, ἐτέλει ἐν τρόμῳ ἐκ τῆς ἐγγύτητος τοῦ Θεοῦ. Τότε διανοίχθη εἰς ἐμέ ἐν μέρει τὸ μυστήριον τῆς Ἱεραουργίας. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐτέλουν τὴν Λει-

τουργίαν καὶ ὁ Χριστὸς-Θεὸς ἦτο ἐντὸς μου καὶ μετ' ἐμοῦ, καὶ ἐκτὸς ἐμοῦ καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις μυστηρίοις τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος Αὐτοῦ. Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ λόγοι τῶν λειτουργικῶν κειμένων ἐξήρχοντο ἐκ τοῦ στόματός μου ὡς πῦρ. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει παρέμεινα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐμειώθη ἡ ἔντασις τοῦ βιώματος τούτου. Τὴν μνήμην ὁμοῦ περὶ αὐτοῦ ἐνεχάραξε ὁ Κύριος ὡς διὰ σμίλης εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μου...».

Βλέποντας καὶ διαβάζοντας αὐτὰ ὅλα ἔνα μόνο ἔχομε νὰ ποῦμε. Μιά ἐκ βαθέων εὐχαριστία πρὸς τὸν Κύριο, γιατί στίς μέρες μας τίς χαλεπές καὶ πονηρές, ἔδωσε σπὴν Ἐκκλησίᾳ Του τέτοιους γίγαντες τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ γιατί καὶ ἐμᾶς τοὺς εὐτελεῖς, παρὰ τὴν ἀναξιοτήτά μας, μᾶς ἔκανε τέκνα τῆς αὐτῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας Του ποῦ ζεῖ καὶ συνεχίζει νὰ διαφυλάττει τὴν ἐμπειρία τοῦ ζῶντος Χριστοῦ στὰ ἐκλεκτά τέκνα τῆς, ὅπως στὸν μακάριο Γέροντα Σωφρόνιο, ποῦ μαρτυρεῖ μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὸν λόγο του τὴ γνησιότητα τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ σπὴν Ἁγία Ἐκκλησίᾳ μας.

(εἰσήγησις τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας σὶὸ Διορθόδοξο Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο ποῦ διοργάνωσε ἡ Ι.Μ.Βατοπαίδιου σπὴν Ἀθήνα γιὰ τὸν Γέροντα Σωφρόνιο μὲ θέμα: "Γέροντας Σωφρόνιος-θεολόγος τοῦ Ἀκτίστου Φωτός", 19-21 Ὀκτωβρίου 2007).

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

τοῦ Θεοφιλεστάτου Χωρεπισκόπου Ἀραθοῦντος κ. Νικολάου

Ἐχομε παρακολουθήσει μέ πολύ πόνο τὰ ὅσα συνέβησαν τίς τελευταῖες ἡμέρες στόν ἐλλαδικό κῶρο, πού χωρίς ὑπερβολή ἀποτελοῦν ἐγκλημα κατά τοῦ κόσμου ὀλοκλήρου.

Ἅλα ὅσα συνέβησαν ἀποτελοῦν μεγάλη καταστροφή τόσο γιά τό περιβάλλον ὅσον καί γιά τόν ἴδιο τόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος πάντοτε πληρώνει τό τίμημα τῆς ὁποιασδήποτε μορφῆς κατάκρησις καί ἀλογησ ἐπέμβασις στό περιβάλλον.

Ἡ Ἐκκλησία δέν μένει ἀδιάφορη μπροστά σέ ὅσα συμβαίνουν στό περιβάλλον, ἀλλά προσπαθεῖ ποικιλοτρόπως νά διαφωτίσει σωστά καί νά δημιουργήσει στους ἄνθρώπους περιβαλλοντική συνείδηση, ὥστε νά μάθουν νά ζοῦν ἄρμονικά μέ τό περιβάλλον κάνοντας σωστή χρήση τοῦ «ἐργάζεσθαι καί φυλάσσειν αὐτόν» κατά τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ στους πρωτοπλάστους στόν Παράδεισο. Ἀπόδειξη πρακτική τοῦ γνησίου ἐνδιαφέροντος τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ καί ἡ ἴδρυση τοῦ περιβαλλοντικοῦ μας κέντρου πού ἐγινε χωρίς καμία σκοπιμότητα καί ὑλικό συμφέρον. Ἡ Ἐκκλησία μας εὐχεται καί προσεύχεται καθημερινά γιά τήν κτίση ὀλοκλήρη, κυρίως στή Θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία προσφέρεται «ὑπέρ τοῦ σύμπαντος κόσμου». Ἐπίσης ἔχει ὀρίσει τήν πρώτη

Κυριακή τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου νά ψάλλεται στίς Ἐκκλησίες εἰδική ἀκολουθία «ὑπέρ τοῦ περιβάλλοντος στοιχείου καί εὐσταθείας πάσις τῆς κτίσεως».

Μελετώντας κανεῖς τήν Ἁγία Γραφή καί κυρίως τό βιβλίον τῆς Γένεσις βλέπει ὅτι ὁ Θεός ἐπλασε τόν κόσμο «καλῶς λίαν».

Δυστυχῶς ὁμως ἡ πώση τοῦ ἄνθρώπου, ἡ ἀποστασία καί ἡ διακοπή τῆς σχέσις του μέ τόν Θεό συμπαρέσυρε ὀλοκλήρη τήν κτίση.

Ἵταν ὁ ἄνθρωπος, ἡ κορωνίδα τῶν δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ, κατακερμάτισε τήν κατ' εἰκόνα Θεοῦ δημιουργία του καί ὑποτάχθηκε στά πάθη καί τίς ἀδυναμίες του ὀδύγησε καί τήν κτίση στή φθορά καί τήν καταστροφή, ἡ ὁποία (κτίση) κατά τόν Ἁγ. Παῦλο «συστενάζει καί συνωδίνει» μέ τόν ἄνθρωπο.

Ἡ φύση ὀλοκλήρη ἀγγίεψε καί ἐπαναστάτησε ἀκόμη καί ἐναντίον τοῦ ἄνθρώπου.

Ἀπό τότε ἄρχισε ἡ διατάραξη τῆς ἀρμονικῆς σχέσις ἄνθρώπου καί κτίσεως μέ αἷτιο τόν ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος διατάραξε τί σχέση του μέ τόν Πλάστη καί Δημιουργό του, Θεό. Ἐλλά καί σήμερα ἡ ἀποστασία ἀπό τόν Θεό ἔχει καί τήν ἀνάλογη ἀπομάκρυνση τοῦ ἄνθρώπου ἀπό τήν κτίση καί τήν παράκρηση καί βιασμό τῆς ἀπό τόν ἄνθρωπο πού κινεῖται καί συμπεριφέρεται μέ πλεονεξία καί ὑπερβολή χωρίς νά σέβεται καθόλου τήν κτίση. Ἡ καταδυναστευτική ἐξουσία τοῦ ἄνθρώπου πάνω στήν κτίση, ἐκφράζει κατά τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας τό ἦθος τοῦ ἄνθρώπου. Ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος χαρακτηρίζεται ὡς ἐνάρετος ἢ φαῦλος ἀπό τήν ἀντίστοιχη σχέση καί χρήση (εὐλογη ἢ παράλογη) τῶν πραγμάτων τῆς κτίσεως.

Ἵ Ἁγιος Συμεών ὁ νέος θεολόγος βλέπει ὡς εὐχαριστιακή τί χρήση τοῦ κόσμου καί

τήν ἀπόλαυση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν πού συνοδεύεται μέ δοξολογία καί εὐχαριστία πρὸς τόν Θεό, ἐνῶ χαρακτηρίζει ὡς ἀμαρτία τήν παράχρηση τοῦ κόσμου καί τή μετοχή του σ' αὐτόν χωρίς νά γίνεται ἀναφορά στόν Δημιουργό Θεό.

Ἡ ἴδια ἐπιλογή τοῦ θανάτου πού ἦταν τό ἀποτέλεσμα καί ἡ συνέπεια τῆς πώσης καί τῆς ἀμαρτίας τοῦ ἀνθρώπου συνεχίζει νά ὀδηγεῖ τόν ἄνθρωπο μέχρι σήμερα σέ μαζική παραφροσύνη.

Ἡ μανία αὐτή τῆς αὐτοκαταστροφῆς πού χαρακτηρίζει κυρίως τόν ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας, πείθει ὀλοένα καί περισσότερους ἀνθρώπους ὅτι τό πρόβλημα δέν εἶναι μόνο ἐπι-

σημονικό ἀλλά προπάντων πνευματικό.

Ἡ μόλυνση τῶν ποταμῶν, τῶν θαλασσῶν καί τῆς ἀτμόσφαιρας, ἡ καταστροφή τῶν δασῶν καί ἡ μετατροπή τῶν βουνῶν σέ σεληνιακά καί ἡ μετατροπή τῶν βουνῶν σέ σεληνιακά καί τόσα ἄλλα μαρτυροῦν παράχρηση καί βιασμό τῆς φύσεως ἀπό τόν ἄνθρωπο.

Ἀκόμη πέραν ἀπό τήν ἀδυναμία τῆς ἐπιστήμης νά διατηρήσει τήν ἰσορροπία στόν κόσμο φανερώνει καί μεγάλη πνευματική κρίση.

Ἡ ἐσωτερική ἀνασφάλεια τοῦ ἀνθρώπου τόν κάνει νά βλέπει μέ καχυποψία καί φόβο τό

φυσικό περιβάλλον μέχρι πού νά τό θεωρεῖ καί ἐχθρικό. Αὐτό βέβαια δέν συμβαίνει στήν πραγματικότητα ἀλλά αἷτια εἶναι ἡ ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν Θεό.

Μέ στενά καί ἰδιοτελεῖ κριτήρια προσπαθεῖ ὁ ἀνθρώπος νά ἐπιβληθεῖ στό περιβάλλον του, ἐνῶ ταυτόχρονα μέ τίς συνεχεῖς ἐπεμβάσεις του στή φυσική τάξη, διαπιστώνει τελικά ὅτι κινδυνεύει ἀπό τά ἴδια τά ἔργα του τά ὁποῖα τόν ἀπειλοῦν καί τόν πολεμοῦν. Τό ἔργο του μεταβάλλεται σέ καταστροφή τῆς φύσεως μέ πρῶτο θύμα τόν ἴδιό του τόν ἑαυτό.

Ἡ ληστρική διάθεση ἀπέναντι στή φύση καί ἡ χωρίς μέτρο ἐκμετάλλευσή της, ἔγιναν πιά τρόπος ζωῆς. Ἐκόμη καί ὁ ἐξαιρετικά ἐπικίνδυνος τρόπος μέ τόν ὁποῖο καταφάσκει στή σύγχρονη τεχνολογία μπορεῖ νά κοστίζει καί τήν ἴδια τήν ἐπιβίωση τοῦ ἀνθρώπου καί τή δυνατότητα συνέχισης τῆς ζωῆς στόν πλανήτη μας.

Ἡ ἀτομοκεντρική ἐπιβολή στόν κόσμο καί τό περιβάλλον μέ καταναλωτική διάθεση ὅπως τήν ἐξυπηρετοῦν σήμερα ἡ τεχνολογία καί ἡ λανθασμένη ἀντίληψη περί οἰκονομίας ἀποδεικνύει λανθασμένες γνώσεις περί κοσμολογίας. Ἐκφράζει μία θεωρία πού δέχεται τή φύση ὡς ἀπρόσωπο ὄν, πού ἔχει ὑποχρέωση νά ὑπηρετεῖ τίς ἐπιθυμίες καί τίς ἀτέλειωτες «ἀνάγκες» τοῦ ἀνθρώπου.

Μία ἄλλη παράμετρος τοῦ προβλήματος αὐτοῦ εἶναι ἡ παραθεώρηση τῆς ἀλήθειας, ὅτι ἡ κτίσις δόθηκε ἀπό τόν Θεό γιά κοινή χρήση της ἀπό ὄλους τους ἀνθρώπους μέ μέτρο ἀλλά καί μέ δικαιοσύνη.

Ὅλη αὐτή ἡ κακή καί ταυτόχρονα ἐπικίνδυνη συμπεριφορά τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι στό περιβάλλον συνιστοῦν τό μεγάλο πρόβλημα τῆς οἰκολογικῆς κρίσης. Σίγουρα δέν ἔχουμε φθάσει σέ οἰκολογική καταστροφή παρ' ὅλες τίς ἐπιμέρους οἰκολογικές καταστροφές πού σημειώνονται στόν πλανήτη μας. Σίγουρα ὅμως θά ὀδηγηθοῦμε σέ οἰκολογική καταστροφή, ἂν δέν ληφθοῦν προστατευτικά μέτρα καί κυρίως ἐάν ὁ ἀνθρώπος δέν ἀλλάξει

συμπεριφορά ἀπέναντι στό περιβάλλον.

Ἡ οἰκολογική κρίση ἔχει βαθιές αἰτίες πού ξεκινοῦν ἀπό τόν ἀνθρώπο καί ἀγκαλιάζουν ὅλο τό φάσμα τῆς ζωῆς του, θρησκευτικῆς, κοινωνικῆς, ἠθικῆς, οἰκονομικῆς κ.ἄ.

Βέβαια, κάποιος θά παρατηροῦσε ὅτι πάντοτε συνέβαιναν ἀλλοιώσεις καί οἰκολογικές καταστροφές στή γῆ καί ὀδηγοῦσαν σέ νέες οἰκολογικές ἰσορροπίες καί ὁ ἀνθρώπος προσπαθοῦσε νά διαμορφώσει τό περιβάλλον σύμφωνα μέ τίς ἀνάγκες του. Σήμερα ὅμως, μέ τή βοήθεια τῆς ἐπιστήμης καί τῆς τεχνολογίας οἱ ἐπεμβάσεις καί οἱ ἀλλοιώσεις παίρνουν διαστάσεις τεράστιες, πού ἀπειλοῦν ὄχι μόνο τό περιβάλλον ἀλλά καί τόν ἴδιο τόν ἀνθρώπο.

Γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος χρειάζονται σίγουρα τά σύγχρονα ἐπιστημονικά μέσα , ἡ τεχνολογία καί ὁ προγραμματισμός. Χρειάζεται ὅμως πρωτίστως ἀλλαγὴ στόν ἀνθρώπο. Χρειάζεται ὁ ἀνθρώπος νά ἀποκτήσει περιβαλλοντική συνείδηση καί συναίσθηση εὐθύνης τῶν πράξεών του.

Ὁ ἀνθρώπος καλεῖται νά ἀγαπήσει τή φύση καί νά συνυπάρξει μέ αὐτήν ἄρμονικά, μέ σεβασμό καί συμπάθεια, διώχνοντας κάθε διάσπαση, ἀνταγωνισμό, ἐχθρότητα καί τυρρανική ἐκμετάλλευσή.

Ἡ οἰκολογική κρίση μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι καθρεφτίζει τήν κρίση τοῦ ἀνθρώπου ὡς προσώπου. Ἀποτελεῖ κρίση τῆς παρουσίας καί παρά φύση συμπεριφορά του στόν κόσμο.

Στίς σχέσεις του ὁ ἀνθρώπος μέ τή φύση γίνεται ὑστερόβουλος καί δυναστικός. Ἐκμεταλλεύεται τή φύση γιά νά ἱκανοποιεῖ τά πάθη καί τίς ὀρέξεις του. Τελικά ὅμως, ἐνῶ αὐξάνει τίς γνώσεις του γιά τόν κόσμο, τίς ἐπιτυχίες καί τίς κατακτήσεις του, γίνεται ἀσθενέστερος, μένει ἀπροσανατόλιστος καί γίνεται ὑπόδουλος τῶν ἔργων καί τῶν ἐπιτευγμάτων του. Ἡ ἀντίφαση αὐτή ἀποτελεῖ συνέπεια τῆς ὑποταγῆς τοῦ ἀνθρώπου στή ματαιότητα καί τῆς διάσπασης τῆς σχέσης τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό, τή φύση, τό περιβάλλον, τόν ἴδιό του τόν ἑαυτό.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος καθαρίζει τὴν ψυχὴ του ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὴν ἀδυναμία του καὶ ἔχει σωστὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Θεὸ καὶ γνώση τοῦ κόσμου, ἀγκαλιάζει ὀλόκληρη τὴν κτίση μὲ ἀγάπη.

Σύμφωνα μὲ ἓνα σύγχρονο ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, τὸν Ἅγιο Σιλουανὸ τὸν Ἀθωνίτη, ἡ καρδιά πού ἔμαθε νὰ ἀγαπᾷ λυπᾶται ὅλη τὴν κτίση. Ἄν μελετήσουμε πατερικὰ βιβλία ἀλλὰ καὶ συναξάρια Ἁγίων καὶ κυρίως ἀσκητῶν, θὰ δοῦμε πόσο ἄρμονικὰ συμβίωναν οἱ Ἅγιοι μὲ ὀλόκληρη τὴν κτίση. Ἦταν τόσο φιλικοὶ μὲ τὰ ζῶα, ὥστε καΐδευαν τὰ ἄγρια λιοντάρια, ὅπως ὁ Ἅγιος Μάμας τοῦ ὁποίου τὴ μνήμη ἐορτάζουμε σήμερα, καὶ δὲν σκότωναν οὔτε ἓνα ἔντομο, δίσταζαν ἀκόμη καὶ νὰ κόψουν ἓνα κλωρὸ κλαδί ἀπὸ τὰ δέντρα. Ἐβλεπαν τὴν κτίση ὡς ἔργο τοῦ Θεοῦ καὶ ἀφορμὴ Δοξολογίας πρὸς τὸν Θεό, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ξεχείλισμα ἀγάπης ἔπλασε τόσο ὠραία τὸν κόσμο, τὸ πραγματικὸ αὐτὸ στολίδι, γιὰ νὰ καίρεται ὁ ἄνθρωπος.

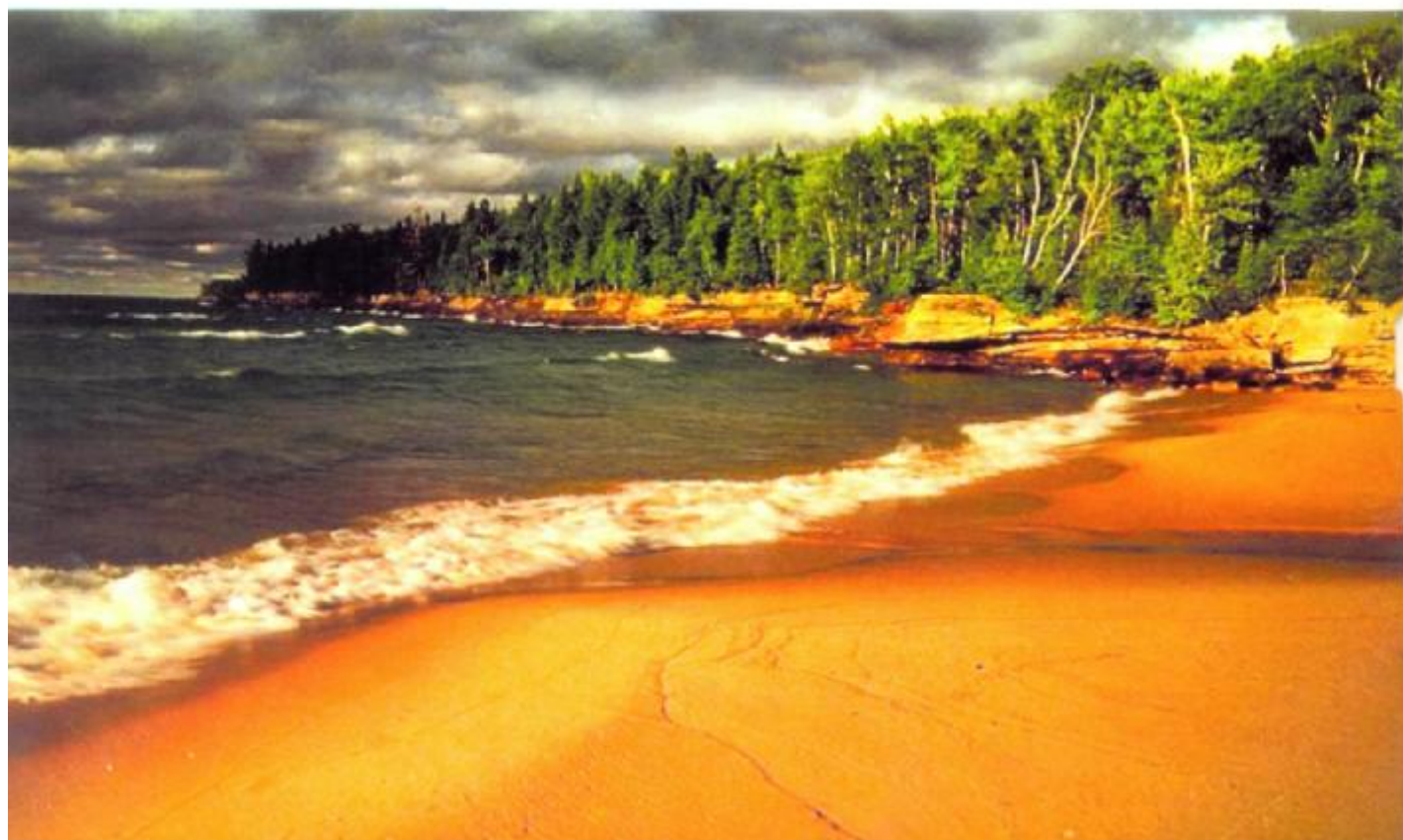
Ἄς ἀποκτίσουμε λοιπὸν ὅλοι μας περιβαλλοντικὴ συνείδηση, ὅπως ἡ Ορθόδοξη Ἐκκλησία μας τὴν ἀντιλαμβάνεται καὶ σίγουρα τὸ πρόβλημα, ἂν δὲν λυθεῖ τελείως, του-

λάχιστον θὰ μειωθεῖ σὲ μεγάλο βαθμὸ προλαμβάνοντας χειρότερες ἐξελίξεις, πού δὲν εἶναι ἄλλες ἀπὸ τὴν ὀλοκληρωτικὴ καταστροφὴ τοῦ περιβάλλοντος μὲ τρομακτικὲς καὶ ὀλέθριες συνέπειες γιὰ τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο.

Οἱ τελευταῖες καταστροφικὲς πυρκαγιὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸν τόπο μας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα παγκόσμια ἀκραία καιρικὰ φαινόμενα ἄς μὴν μᾶς ἀφήσουν ἀπαθεῖς καὶ ἀδιάφορους, οὔτε βέβαια νὰ μᾶς ὀδηγήσουν σὲ μοιρολατρικὴ ἀπαισιοδοξία.

Εὐχομαι ἡ σημερινὴ μέρα νὰ ἀποτελέσει ἀφορμὴ γιὰ σοβαρότερο προβληματισμὸ καὶ καλὴ ἀνησυχία γιὰ τὸ μέγιστο αὐτὸ πρόβλημα καὶ ὅλοι μαζί νὰ ἐργασθοῦμε γιὰ τὴ διαφύλαξη τοῦ ἐπίγειου αὐτοῦ παραδείσου, πού ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀγάπη μᾶς χάρισε.

(Ὁμιλία γιὰ τὴν Πανορθόδοξο Ἡμέρα Περιβάλλοντος πού διοργάνωσε τὸ Κυπριακὸ Κέντρο Περιβαλλοντικῆς Ἐρευνας καὶ Ἐκπαίδευσης τῆς Ἱερῆς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ἰνστιτούτο Γεωργίας καὶ Φυσικῶν Πόρων καὶ Περιβάλλοντος, στὸ Ἀκρωτήρι, στίς 2 Σεπτεμβρίου 2007 στὴν παρουσία τοῦ Ἐντίμου Ἰπουργοῦ Περιβάλλοντος).

ΕΚΛΟΓΗ ΚΑΙ ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ κ. ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ

Ὁ Θεοφιλέστατος Χωρεπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος, κατά κόσμον Κυπριανός Παπαστυλιανού, γεννήθηκε στις 16 Ἀπριλίου τοῦ 1966 στό χωριό Πέρα Ὀρεινῆς τῆς ἐπαρχίας Λευκωσίας. Κατάγεται ἀπό ἱερατική οἰκογένεια. Οἱ γονεῖς του παπα-Στυλιανός καί Θεοδοσία, πρεσβυτέρα, ἔφεραν στόν κόσμον 12 τέκνα ἐκ τῶν ὁποίων 11ος εἶναι ὁ κ. Πορφύριος.

Μετά τήν ἀποφοίτησή του ἀπό τό Λύκειο “Ἐθνομάρτυρος Κυπριανοῦ” Στροβόλου τό 1984, ὑπρέτησε τή στρατιωτική του θητεία στίς τάξεις τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς ἀπό τήν ὁποῖαν καί ἀπολύθηκε τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1986. Ἀκολούθως σπούδασε στό Τμήμα Ἀρχαιολογίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Μετά τήν ἀποφοίτησή του τό 1990 συνέχισεν τίς σπουδές του στήν Θεολογικήν Σχολήν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἀπό τήν ὁποῖαν ἀποφοίτησεν τό 1994.

Ἐπέστρεψεν στήν Κύπρον καί ὑπρέτησεν ὡς κα-

θηγητής στήν Ἱερατικήν Σχολήν “Ἀπόστολος Βαρνάβας”.

Τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1995 ἐγκατεβίωσεν στήν Ἱερά Μονή Παναγίας Μαχαιρᾶ.

Τήν 15ην Αὐγούστου 1998 χειροτονήθηκε διάκονος ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κωνσταντίας κ. Βασιλείου.

Τόν Φεβρουάριον τοῦ 1999, κατόπιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρᾶ κ. Ἀθανασίου εἰς Μητροπολίτη Λεμεσοῦ, συνόδευσεν αὐτόν στήν Ἱεράν Μητρόπολη Λεμεσοῦ. Τόν Ἀπρίλιον τοῦ 1999 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος ὑπό τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου, τόν Μάρτιον τοῦ 2000 προχειρίσθηκε εἰς Ἀρχιμανδρίτην καί τόν Δεκέμβριον τοῦ 2001 σέ πνευματικόν ὑπό τοῦ ἰδίου Μητροπολίτου.

Κατά τή διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας του στήν Ἱεράν Μητρόπολη Λεμεσοῦ ὑπρέτησεν ὡς λειτουργός τῶν ἱερῶν ναῶν τῶν κοινοτήτων Π.Πλατρῶν, Κάτω Ἀμιάντιου, καί τῆς ἐνορίας Ἁγίου Νεκταρίου Λεμεσοῦ καί ὡς πνευματικός εἰς γυμνάσια καί λύκεια τῆς πόλεως Λεμεσοῦ. Ἐπίσης ὑπρέτησεν ὡς ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος Σολομώντος Παναγίδη κατά τήν περίοδον 2000-2006. Ὑπῆρξε ἰδρυτικόν μέλος καί Πρόεδρος τοῦ Κυπριακοῦ Κέντρου Περιβαλλοντικῆς Ἐρευνας καί Ἐκπαίδευσης κατά τά ἔτη 2004-2007. Ἦταν ὑπεύθυνος τοῦ γραφείου Μνημείων καί Κειμηλίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ.

Τήν 5ην Ὀκτωβρίου 2007 εἰς ἕκτακτον συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, μετά ἀπό πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομου, ἐξελέγη ὡς βοηθός Ἐπίσκοπός του μέ τόν τίτλον τοῦ Ἐπισκόπου Νεαπόλεως.

Ἡ χειροτονία του εἰς Ἐπίσκοπον ἐγίνε τήν 27ην Ὀκτωβρίου 2007. Ἄγει τά ὀνομαστήριά του στίς 26 Φεβρουαρίου.

Ἡ τελετή τοῦ μεγάλου μνηύματος τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου ἐπισκόπου Νεαπόλεως ἐγίνε τήν Πέμπτη, 25 Ὀκτωβρίου, στόν Καθεδρικό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στήν Ἱερά

Ἀρχιεπισκοπή καί ἡ χειροτονία του τό Σάββατο 27 Ὀκτωβρίου στόν Ἱερό Ναό Παναγίας Παλλουριωτίσσης στή Λευκωσία.

Ἀκολουθῶς παραθέτουμε ἀποσπάσματα ἀπό τόν χειροτονητήριό του λόγο:

“... Καί ἰδού σήμερον Θεοῦ συνεργία καί βοήθεια, κατόπιν τῆς προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ.κ. Χρυσσοτόμου πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἐκκλησίας, ἀνεβαίνω τὶς βαθμίδες τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου ὡς Ἐπίσκοπος Νεαπόλεως. Κάμπτων τὸν ἀκένα τῆς ψυχῆς καί τοῦ

σώματος ὑποτάσσομαι στό πανάγιον τοῦ Θεοῦ θέλημα καί εἰσέρχομαι στή μαρτυρικὴν καί πολυώδυνον ἀρχιερατικὴν μου πορείαν. Φόβος καί δειλία συγκλονίζουν τὴν ταπεινὴ μου καρδιά πρὸ τοῦ ὕψους τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἔργου. Θαρρῶ ὁμως καί ἐπιρρίπτω τὰς ἐλπίδας μου πρὸς τὸν πρᾶον καί ταπεινόν τῆ καρδιά Κυρίον μου, ὅστις ἐπιβλέπει ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην. Ὡς βοηθός Ἐπίσκοπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας ὑπόσχομαι ὅτι θά παραμείνω ὅση μοι δύναμις, πιστός του συνεργάτης, συμπαραστάτης καί συνοδοιπόρος στό ἔργο καί τὰ ὄράματά του.

Σέ κάθε διακονίαν πού θά μοῦ ἐμπιστευθεῖ, θά καταβάλω, Θεοῦ βοήθεια καί συνεργία, τό ἅπαν τῶν δυνάμεων μου.

Δέν θεωρῶ τό ἐπισκοπικό ἀξίωμα, ὡς θρόνον βασιλικόν ἢ ὡς εὐκαιρίαν ἀνετου βίου καί τρυφῆς. Δέν προσφέρεται ὡς κῶρος ἱκανοποίησης ματαίων φιλοδοξιῶν ἀλλὰ ὡς διακονία τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὡς διάκονος πάντων, ἐζωσμένος

τό λέντιον, μιμούμενος τὸν Ἀρχιποίμενα Χριστόν, θά σπεύδω νά θεραπεύω τὶς ἀνάγκες τοῦ χειμαζομένου ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας λαοῦ μας, εἴτε αὐτὲς εἶναι πνευματικὲς εἴτε ὕλικες...”

“... Τὴν ἄφατόν μου εὐγνωμοσύνην καί εὐχαριστίες ἐκφράζω πρὸς τὸν πεφιλημένον μου Γέροντα καί πνευματικόν μου πατέρα, Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ.κ. Ἀθανάσιο, πού γιὰ εἰκοσαετία σχεδόν βαστάζει τό βάρος τοῦ καταρτισμοῦ καί τῆς ἐν Θεῷ τελειώσεως τῆς ταλαιπώρου μου ψυχῆς. Τόν εὐχαριστῶ ἀκόμα γιὰ τὴν ἀγάπην του

νά μέ περιβάλλει μέ τό μέγα καί ἀγγελικό σχῆμα, τὴν εἰς πρεσβύτερον χειροτονίαν μου καθὼς καί τὴν προχείρισή μου εἰς πνευματικόν καί ἀρχιμανδριτήν. Ἡ πολυχρόνια παρά τούς πόδας του σπουδὴ καί μαθητεία στήν κατά Θεόν ζωὴν, μοῦ χάρισε πολυτίμη πείρα καί ἐμπειρίες πού θά μοῦ εἶναι πολύτιμες στήν νέαν μου ζωὴν. Εὐχομαι τὴν παρά Σωτῆρος Χριστοῦ ἀντίληψιν καί προστασίαν στό πολύτιμο πνευματικό ἔργο πού ἐπιτελεῖ νυχθημερόν στήν Ἐκκλησίαν μας...”

“...Περαίνων τὸν λόγον καί πάλιν στρέφω τὰ ὄμματα τοῦ νοῦ καί τῆς καρδίας μου πρὸς τὸν τῆς κτίσεως Δημιουργόν

καί Ἀρχιποίμενα Χριστό: Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καί Λόγος τοῦ Οὐρανοῦ Πατρός, ὁ καταξιώσας ἐμέ τὸν ταπεινόν καί ἁμαρτωλόν ἀνελθεῖν εἰς τό μέγα τοῦτο τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, σοί προσπίπτω, παρακαλῶ καί δέομαι: μὴ ἀποστρέψεις τό πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ καί μὴ ἐγκαταλείψεις με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου...”

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀθανάσιος:

*“Ὅπου ἂν φανῆ ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω·
ὡπερ ὅπου ἂν ᾖ Χριστός, ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία”*

➤ **Σάββατο 1/9:** Μίλησε στὴν καθιερωμένη ἐκπομπή του “Ἐπερώτησον τὸν Πατέρα σου” στὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Μητροπόλεως. Τὸ ἀπόγευμα χοροστάτησε στὸν ἑσπερινὸ στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Ἁγίου Μάμαντος στὴν κοινότητα Ἁγίου Μάμα.

➤ **Κυριακὴ 2/9:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Ἁγίου Μάμαντος στὴν κοινότητα Τραχωνίου, ὅπου χειροθέτησε τὸν πρεσβύτερο Χαράλαμπο Ἀθάνατο σὲ Οἰκονόμο. Τὸ ἀπόγευμα συναντήθηκε μὲ διάφορα πρόσωπα. Τὸ βράδυ παρέστη καὶ καίρησε τὴ συνεντεύξη πού διοργάνωσε ἡ ἐνορία Ἁγ. Λουκά καὶ Ἁγ. Ἀνδρέα Συνοικισμοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου πού ἔγινε στὸ προαύλιο τοῦ ναοῦ. Τὸ βράδυ μετέβη στὴν ἱερά μονὴ Παναγίας Μαχαιρᾶ.

➤ **Δευτέρα 3/9** Μετέβη στὴν ἱερά μονὴ Ἁγίου Ἡρακλειδίου καὶ στή συνέχεια στὴν ἱερά μονὴ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

➤ **Τρίτη 4/9:** Προέδρευσε Ἱερατικῆς Σύναξης πού πραγματοποιήθηκε στὴν αἴθουσα συνεδριάσεων τῆς ἐνορίας Ἁγίας Βαρβάρας Ζακακίου. Τὸ ἀπόγευμα δέχθηκε πιστοὺς στὸ μυστ ἡριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

➤ **Τετάρτη 5/9:** Μετείχε στὶς διεργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου. Τὸ ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Μίλησε στὴν καθιερωμένη ἀνά δεκαπενθήμερο ὁμιλία του.

➤ **Πέμπτη 6/9:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερό ναὸ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὴν κοινότητα Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Ἀγροῦ. Τὸ ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Τὸ βράδυ μίλησε στὴν καθιερωμένη ἀνά δεκαπενθήμερο ὁμιλία του πρὸς τοὺς νέους.

➤ **Παρασκευὴ 7/9:** Δέχθηκε πιστοὺς στὸ μυστήριον τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τὸ ἀπόγευμα χοροστάτησε στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Παναγίας στὴν κοινότητα Κορφῆς.

➤ **Σάββατο 8/9:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Παναγίας στὴν κοινότητα Ποταμίτσας. Τὸ ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Τὸ βράδυ παρέστη στὴν τελετὴ ἐνάρξεως τοῦ ΤΕ.ΠΑ.Κ. στὸ Δημοτικὸ Κινηθῆατρο Λεμεσοῦ. Ἄργά τὸ βράδυ μετέβη στὴν ἱερά μονὴ Παναγίας Μαχαιρᾶ.

➤ **Κυριακὴ 9/9:** Λειτουργῆσε καὶ τέλεσε τὸ

μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ γέροντα Ἀρσενίου στὴν ἱερά μονὴ Παναγίας Μαχαιρᾶ. Τὸ ἀπόγευμα μετέβη στὴν ἱερά μονὴ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

➤ **Δευτέρα 10/9:** Συναντήθηκε μὲ διάφορα πρόσωπα. Τὸ ἀπόγευμα εἶχε συνάντηση μὲ τοὺς Διευθυντὲς Μέσης Ἐκπαίδευσης στὸ Συνοδικὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ καὶ στή συνέχεια μὲ τοὺς Διευθυντὲς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης.

➤ **Τρίτη 11/9-22/9:** Ἀναχώρησε ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Λάρνακας μὲ προορισμὸ τὸ Σικάγο

στὴν Ἀμερική μέσω τοῦ Λονδίνου ὡς προσκεκλημένος ὁμιλητὴς στὸ μοναχικὸ συνέδριο πού διοργάνωσε ἡ ἱερά μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου στὸ Σικάγο καὶ μίλησε μὲ θέμα: “Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὡς πνευματικὸς πατὴρ τῆς διακονίσεως Ὀλυμπίδος”.

☩ **Κυριακή 23/9:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Παναγίας Μαχαίρᾶ.

☩ **Δευτέρα 24/9:** Μετείχε σέ συνεδρία τῆς ἐφορείας τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς καί τέλεσε τήν τελετή τοῦ ἁγιασμοῦ γιά τί νέα σχολική χρονιά. Τό ἀπόγευμα μέχρι ἀργά τό βράδυ δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

☩ **Τρίτη 25/9:** Δέχθηκε διάφορες ἐπιτροπές. Τό μεσημέρι συναντήθηκε μέ τούς Διευθυντές τῶν Κολλεγίων καί Ἰδιωτικῶν Πανεπιστημίων. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές. Τό βράδυ παρέστη καί χαιρέτισε στή συνεστίαση πού διοργάνωσε ὁ ἱερός ναός Ἁγίου Νεοφύτου στόν συνοικισμό Μακαρίου τοῦ Γ' στό προαύλιο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ.

☩ **Τετάρτη 26/9:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Παναγίας Ἀμυροῦς ὅπου δέχθηκε τίς μοναχές στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό ἀπόγευμα μίλησε στό σεμινάριο ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας. Τό βράδυ μετέβη στήν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

☩ **Πέμπτη 27/9:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Παναγίας Τρικουκιάς. Τό μεσημέρι γευμάτισε μέ τόν Πρύτανη καί τούς καθηγητές τοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές.

☩ **Παρασκευή 28/9:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

☩ **Σάββατο 29/9:** Λειτουργῆσε καί τέλεσε τό μνημόσυνο κοιμηθέντων μελῶν τῆς θεραπευτικῆς κοινότητας Ἁγίας Σκέπης στό χωριό Φιλάνι. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

☩ **Κυριακή 30/9:** Λειτουργῆσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν ἱερό ναό Ἁγίου Παύλου στήν κοινότητα Ἁγίου Παύλου. Τό βράδυ τέλεσε ἀγρυπνία στό παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Σκέπης πού βρίσκεται στόν Μητροπολιτικό οἶκο.

☩ **Δευτέρα 1/10:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλείδου. Τό ἀπόγευμα τέλεσε τά ἐγκαίνια τῆς καφετέριας τοῦ Πολυδύναμου Κέντρου Νεολαίας Ὑψωνα, στόν Ὑψωνα. Τό βρά-

δυ μετέβη στήν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

☩ **Τρίτη 2/10:** Τό πρωῖ δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Τό μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ θεολόγων - ἐκπαιδευτικῶν - τῆς Μη-

τροπολιτικῆς μας περιφέρειας. Τό ἀπόγευμα μίλησε στό σεμινάριο κατάρτισης ἱερέων καί στή συνέχεια στό σεμινάριο κατάρτισης καπικητῶν/καπικητριῶν. Τό βράδυ παρέθεσε δείπνο στά μέλη τῶν χορωδιῶν πού ψάλλουν στήν ἀκολουθία τῆς δευτέρης λειτουργίας, πού γίνεται σέ ναό τῆς πόλεώς μας.

☩ **Τετάρτη 3/10:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό βράδυ μετέβη στήν ἱερά μονή Παναγίας τοῦ Μαχαίρᾶ.

☩ **Πέμπτη 4/10:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές.

☩ **Παρασκευή 5/10:** Μετείχε στίς διεργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου, ὅπου μεταξύ τῶν ἄλλων θεμάτων, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποφάσισε τήν ἐκλογή τοῦ Ἀρχιμανδρίτη Πορφυρίου σέ Ἐπίσκοπο Νεαπόλεως, ὡς βοηθοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

☩ **Σάββατο 6/10:** Τό μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα στούς θεολόγους συνεργάτες τῆς Μητροπόλεώς μας. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

☩ **Κυριακή 7/10:** Λειτουργῆσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στήν κοινότητα Κοιλανίου, ὅπου καί τέλεσε ἰόν ἁγιασμό στήν ἐκδήλωση "Ἀφάμα". Στή συνέχεια μετέβη στό μοναστήρι τοῦ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ. Τό βράδυ διαυκτέρευσε στήν ἱερά μονή Μαχαίρᾶ.

☩ **Δευτέρα 8/10:** Τό πρωῖ μετέβη στήν ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλείδου καί στή συνέχεια προήδρευσε συνεδρίας τῆς θεραπευτικῆς κοινότητας τῆς Ἁγίας Σκέπης.

➤ **Τρίτη 9/10:** Δέχθηκε στά γραφεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας διάφορες ἐπιτροπές καί πρόσωπα. Τό ἀπόγευμα μίλησε στό σεμινάριο κατάρτισης ἱερέων καί στή συνέχεια στό σεμινάριο κατάρτισης κατηχητῶν/τριῶν.

➤ **Τετάρτη 10/10:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορες ἐπιτροπές.

➤ **Πέμπτη 11/10:** Ἐπισκέφθηκε σχολεῖα τῆς πόλεώς μας. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

➤ **Παρασκευή 12/10:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε πιστοῦς στό μυστήρια τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό βράδυ μετέβη στήν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

➤ **Σάββατο 13/10:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

➤ **Κυριακή 14/10:** Λειτουργῆσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Θεράποντος στήν ὁμώνυμη κοινότητα. Τό ἀπόγευμα μετέβη στήν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

➤ **Δευτέρα 15/10:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλείδου καί στή συνέχεια στήν ἱερά μονή Παναγίας Μαχαρᾶ.

➤ **Τρίτη 16/10:** Ἐπισκέφθηκε τίς Κεντρικές φυλακές. Τό ἀπόγευμα μίλησε στό σεμινάριο κατάρτισης ἱερέων καί στή συνέχεια στό σεμινάριο κατάρτισης κατηχητῶν/τριῶν.

➤ **Τετάρτη 17/10-22/10:** Ἀναχώρησε γιά Ἀθήνα ὅπου ἔλαβε μέρος στό διορθόδοξο ἐπιστημονικό συνέδριο μέ θέμα: "Γέροντας Σωφρόνιος - Ὁ Θεολόγος τοῦ Ἀκτίστου Φωτός", πού διοργάνωσαν ἡ Ἱερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου Ἁγίου Ὁρους καί τό Κέντρο Ἑλληνικοῦ καί Ὁρθοδόξου Πολιτισμοῦ, ὅπου καί μίλησε μέ θέμα: "Γέροντας Σωφρόνιος καί ἡ ἱερωσύνη".

➤ **Τρίτη 23/10:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Τό ἀπόγευμα μίλησε στό σεμινάριο κατάρτισης ἱερέων.

➤ **Τετάρτη 24/10:** Προήδρευσε Ἱερατικῆς Σύναξης στήν αἴθουσα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίας Βαρβάρας Ζακακίου. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές.

➤ **Πέμπτη 25/10:** Εἶχε συνάντηση μέ τοῦς πνευματικούς ἱερεῖς πού διακονοῦν τό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως στά σχολεῖα.

➤ **Παρασκευή 26/10:** Τό ἀπόγευμα μετέβη στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου στήν τελετή τοῦ Μεγάλου Μηνύματος γιά τήν ἐκλογή τοῦ νέου Χωρεπισκόπου Νεαπόλεως κ. Πορφυρίου.

➤ **Σάββατο 27/10:** Λειτουργῆσε στόν ἱερό ναό Παναγίας Παλλουριωτίσσης στό Ἀρχιερατικό Συλλεῖτουργο κατά τή διάρκεια τοῦ ὁποῦ χειροτονήθηκε σέ ἐπίσκοπο ὁ ἐψηφισμένος ἐπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος. Τό μεσημέρι παρακάθισε στό τιμητικό γεῦμα πού παρέθεσε ὁ

Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος Β' πρὸς τιμή τοῦ νέου Χωρεπισκόπου τοῦ.

➤ **Κυριακή 28/10:** Συλλειτουργῆσε μετά τοῦ ἐπισκόπου Νεαπόλεως κ. Πορφυρίου στόν ἱερό ναό Ἁγίου Νεκταρίου Λεμεσοῦ, ὅπου ἦταν ὁ ἱερός ναός πού διακονοῦσε ὁ ἐπίσκοπος Νεαπόλεως ὡς ἀρχιμανδρίτης καί ὑπεύθυνος τοῦ ναοῦ. Ἀκολούθως χοροστάτησε στήν πανηγυρική δοξολογία τῆς 28ης Ὀκτωβρίου στόν Καθεδρικό Ναό Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ καί ἀκολούθως δέχθηκε τόν χαρετισμό τῆς παρέλασης μαζί μέ τίς ἀρχές τῆς πόλεως.

➤ **Δευτέρα 29/10:** Παρέθεσε δεῖπνο στοῦς κληρικούς καί στίς πρεσβυτέρους τους σέ κέντρο τῆς πόλεώς μας πρὸς τιμή τοῦ νέου ἐπισκόπου Νεαπόλεως κ. Πορφυρίου.

➤ **Τρίτη 30/10:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Τό ἀπόγευμα μίλησε στό σεμινάριο κατάρτισης ἱερέων καί στή συνέχεια στό σεμινάριο κατάρτισης κατηχητῶν/τριῶν.

ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2007

ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΕΣ ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ο Θεοφιλέστατος Χωρεπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος τὴν 1η Σεπτεμβρίου μετέφερε τὰ ἱερά λείψανα τοῦ Ἁγίου Μάμαντος στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Ἀρσενίου τοῦ Καπαδόκου καὶ ἀκολούθως χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ ὅπου καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο. Τὴν ἐπομένη λειτούργησε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Μάμαντος στὴν ὁμώνυμη κοινότητα. Τὴν ἴδια μέρα χοροστάτησε στὸν ἑσπερινό στὴν ἱερά μονή Ἁγίου Νικολάου τῶν Γάτων μέ τὴν εὐκαιρία τῆς ἡμέρας τοῦ Περιβάλλοντος. Στὴ συνέχεια πραγματοποιήθηκε στὸ Περιβαλλοντικό Κέντρο τῆς Μητροπόλεώς μας ἐκδήλωση γιὰ τὸ περιβάλλον ὅπου καὶ μίλησε μέ θέμα: "Ἐκκλησία καὶ περιβάλλον".

Στις 5 Σεπτεμβρίου χοροστάτησε κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὸν Ἅγιο Ἰωάννη τοῦ Ἀγροῦ καὶ τὴν ἐπομένη λειτούργησε στὸν ἱερό ναό Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὸν Μονοβόλο ὅπου καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

Στις 7 Σεπτεμβρίου χοροστάτησε κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Παναγίας Γλυκιωτίσσης καὶ τὴν ἐπομένη στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Παναγίας στὴν Κοινότητα Ἀρακαπᾶ, ἐπὶ τῆ ἑορτῇ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

Στις 13 Σεπτεμβρίου χοροστάτησε στὸν ἑσπερινό τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὸν ἱερό ναό Τιμίου Σταυροῦ Πάνω Πολεμιδιῶν καὶ τὴν ἐπομένη στὴν κοινότητα Ἀκρωτηρίου.

Στις 16 Σεπτεμβρίου λειτούργησε στὸν ἱερό ναό Παναγίας Εὐαγγελιστρίας στὰ Κάτω Πολεμίδια.

Στις 23 Σεπτεμβρίου λειτούργησε στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Ἐπιφανίου τῆς κοινότητας Ἄψιου, ὅπου τέλεσε τὸ μνημόσυνο τοῦ ἀοιδίμου πρεσβυτέρου Παναγιώτη Χριστοφῆ, ἑφημερίου τοῦ πῶ πάνω ναοῦ.

Στις 26 Σεπτεμβρίου λειτούργησε στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στὴν κοινότητα Πέρα Πεδίου.

Στις 27 Σεπτεμβρίου χοροστάτησε στὸν ἑσπερινό στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Νεοφύτου Λεμεσοῦ.

Στις 30 Σεπτεμβρίου λειτούργησε στὸν ἱερό

ναό Ἁγίου Νικολάου τῆς κοινότητας Παλώδιας ὅπου καὶ προέστη ἐθνικοῦ μνημοσύνου. Τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας λειτούργησε στὸ πανηγυρίζον ἱερό παρεκκλήσιο τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας οἴκου, πού εἶναι ἀφιερωμένο στὴν Παναγία τὴν Ἁγία Σκέπη.

ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΕΣ ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Στις 4 Ὀκτωβρίου χοροστάτησε στὸν ἑσπερινό στὸ πανηγυρίζον ἱερό παρεκκλήσιο Ἁγίου Ἐρμογένους Ἐπισκοπῆς. Τὸ βράδυ χοροστάτησε καὶ λειτούργησε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀγρυπνίας πού τελέστηκε στὸν Καθεδρικό ναό Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ, ὅπου φυλάσσεται τμῆμα τῆς τιμίας κάρας τοῦ Ἁγίου Ἐρμογένους.

Στις 7 Ὀκτωβρίου λειτούργησε στὸν ἱερό ναό Ἁγ. Ἀνδρέα Κάτω Ἀμιάντου καὶ προέστη ἐθνικοῦ μνημοσύνου.

Στις 8 Ὀκτωβρίου χοροστάτησε στὸν ἑσπερινό στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας (παλαιά Μητρόπολη), τὴν ἐπομένη λειτούργησε στὸν ἴδιο ναό.

Στις 11 Ὀκτωβρίου χοροστάτησε στὸν ἑσπερινό στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Ἐπικτίτου Λεμεσοῦ.

Στις 13 τοῦ ἴδιου μηνός λειτούργησε στὴν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ ὅπου χειροτόνησε τὸν μοναχό τῆς μονῆς π. Θεοφάνη σέ διάκονο.

Στις 14 Ὀκτωβρίου λειτούργησε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερό ναό Μεταμορφώσεως τῆς κοινότητας Λιμναίου, ὅπου προέστη μνημοσύνου τῶν ἡρώων τῆς κοινότητας.

Στις 25 Ὀκτωβρίου χοροστάτησε στὸν ἑσπερινό στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Δημητρίου τῆς κοινότητας Βάσας-Σανίδας καὶ τὴν ἐπομένη στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό τῆς κοινότητας Συκόπειρας.

Στις 27 παρέστη στὸν ἑσπερινό στὸν πανηγυρίζοντα καθεδρικό ναό Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ ὅπου χοροστάτησε ὁ Ἐπίσκοπος Πύργου κ. Ἰωάννης. Τὴν ἐπομένη λειτούργησε στὸν ἴδιο ναό καὶ ἀκολούθως παρέστη στὴ δοξολογία τῆς 28ης Ὀκτωβρίου πού τελέστηκε στὸν ὡς ἄνω ναό, χοροστατούντος τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας. Στὴ συνέχεια μαζί μέ τὸν Μητροπολίτη μας δέχθηκαν τὸν χαιρετισμό τῆς παρέλασης.

ΟΜΙΛΙΕΣ-ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ-ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Ο Θεοφιλέστατος Χωρεπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος μέσα στά πλαίσια τῆς ποιμαντικῆς του διακονίας ἐπισκέπεται σέ τακτά διαστήματα τά σχολεῖα τῆς πόλεώς μας ὅπου ὁμιλεῖ στούς μαθητές καί ἔχει ἐποικοδομητικούς διαλόγους μέ τούς τελειοφοίτους μας καί τούς καθηγητές, τό νοσοκομεῖο τῆς πόλεώς μας, ὅπου ὁμιλεῖ σπίν

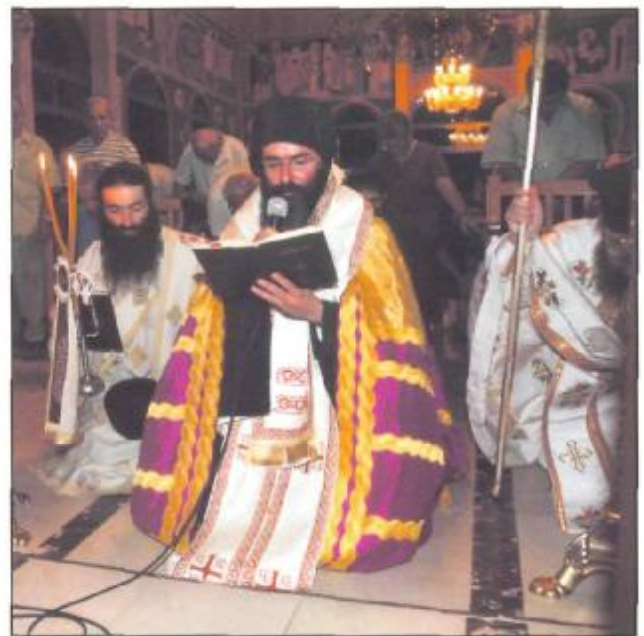
αἰθουσα τοῦ παρεκκλησίου τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου. Συναντήθηκε μέ τίς ἐπιτροπές τῶν κυριῶν πού διακονοῦν στούς οἴκους εὐγερίας καί ἔχουν τήν ποιμαντική διακονία γιά τούς ἡλικιωμένους μας ἀδελφούς. Ἐπίσης ἐξομολογεῖ καί ὁμιλεῖ ἀνά δεκαπενθήμερο σπίν κοινότητα Πελενδρίου καθώς καί στόν ἱερό ναό Ἁγίας Ἄννης καί Ἁγίου Στυλιανοῦ στόν Ἅγιο Τύχωνα. Μίλησε ἐπί πνευματικῶν θεμάτων σπίν Ἐνωσῆ Ἐπιστημόνων Λεμεσοῦ, σέ διάφορες φιλοanthρωπικές συνεστιάσεις πού διοργάνωσαν ἐνορίες τῆς πόλεως καί τῆς ἐπαρχίας μας. Ὁ Θεοφιλέστατος παραδίδει μαθήματα δογματικῆς στά πλαίσια τῶν σεμιναρίων γιά ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως μας καί ἐποπεύει τό ὄλο ἐργο τῆς Κατχητικῆς κινήσεως τῆς Μητροπόλεως μας. Ὡς ἐκ τούτου συναντᾶ τούς ὑπευθύνους ἱερεῖς καί κατχητές καί συζητᾶ θέματα πού ἀπτόνται τοῦ κατχητικοῦ ἔργου.

Παρέστη στό διορθόδοξο ἐπιστημονικό συνέδριο μέ θέμα "Γέροντας Σωφρόνιος - Ὁ Θεολόγος τοῦ Ἀκτίστου Φωτός", πού διοργάνωσε ἡ Ἱερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου Ἁγίου Ὁρους καί τό Κέντρο Ἑλληνικοῦ καί Ὁρθοδόξου Πολιτισμοῦ, σπίν Ἀθήνα.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ὁ Θεοφιλέστατος Χωρεπίσκοπός μας στίς 10 Σεπτεμβρίου κατά τή διάρκεια ἀγρυπνίας τέλεσε τά ἐγκαίνια τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμφάκου, στό Συνοικισμό Πάνω Πολεμιδιῶν. Τό παρεκκλήσιο ἔχει ἀνεγερθεῖ πρὸς τιμή τοῦ Ἁγίου, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ὁ θεραπευτής καί ἰατρός τῆς νόσου τοῦ καρκίνου. Στό παρεκκλήσιο φυλάσσεται τεμάχιο ἐκ τῶν ἱερῶν λειψάνων του καί πλῆθος κόσμου συρρέει σπίν χάρη τοῦ ἁγίου.

Στίς 28 Σεπτεμβρίου κατά τή διάρκεια ἀγρυπνίας τέλεσε τά ἐγκαίνια τοῦ παρεκκλησίου τῆς Παναγίας, ὅπως ἀποκαλεῖται τῆς "Βόσσαινας", ἡ ὁποία θεωρεῖται ἡ προστάτιδα τῶν βοσκῶν. Τό παρεκκλήσιο βρίσκεται σπίν κοινότητα τῆς Βάσας Σανίδας.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΣΤΟ ΑΓΙΟ ΟΡΟΣ

Ὁ Θεοφιλέστατος Χωρεπίσκοπός μας στίς 15-18 Ὀκτωβρίου, κατόπιν προσκλήσεως τῆς ἱερᾶς Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου, μετέβη στό Ἅγιο Ὄρος καί προεξήρχε τῆς πανηγύρεως πρὸς τιμή τοῦ Ἁγίου Εὐδοκίμου τοῦ Βατοπαιδινοῦ. Κατά τή διάρκεια τῆς ἐκεῖ ἐπισκέψεώς του ἐπισκέφθηκε τήν Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τίς ἱερές μόνες Σιμωνόπετρας, Ἰβήρων καί ἄλλα ἱερά κελιά τοῦ Ὁρους.

